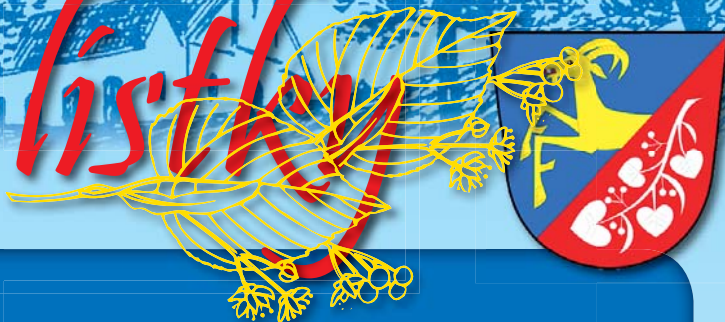

Lipovské listky

66/2025 – červenec

Obsah

- Očima starosty
- Informace pro občany
- Žijí mezi námi
- ZŠ a MŠ Jaromíra Hlubíka Lipov
- Cena Anny a Jaromíra Hlubíkových
- Školní rok je jako motýl...
- Přehlídka trofejí spárkaté zvěře v Mikulčicích
- Rybářské závody 2025
- Dětský den s SDH Lipov
- FC Lipov
- Tříkrálová sbírka
- Pečovatelská služba
- Okénko do knihovny
- Lovci perel
- Z pera mladých čtenářů
- Nové knihy v knihovně
- Noc s Andersenem
- Vycházka za orchidejemi
- Paní učitelka Jiřina Vavříčková oslavila 100 let
- FS Lipovjánek
- FS Lipovjan
- Mužský sbor z Lipova
- 10. výročí HCMMP
- Program Horňáckých slavností
- 80. výročí konce druhé světové války
- Ze starých letopisů
- Statistika
- 4 tisíce kilometrů pěšky po Evropě
- Pouličák 2025
- Činnost kulturní a školské komise

Očima starosty

Vážení spoluobčané, milí čtenáři Lipovských lístků, léto, prázdniny a dovolené jsou v plném proudu, což znamená, že rok 2025 vstoupil do své druhé poloviny a před sebou máme sluncem prozářené období volna, zážitků, pohody a zaslouženého odpočinku.

Dovolte mně, abych se ohlédl za uplynulými šesti měsíci a seznámil Vás s činností obce v tomto období. Na základě schváleného plánu investičních akcí obce Lipov na rok 2025 byla realizována a ke konci června dokončena I. etapa poměrně rozsáhlé akce s názvem „Revitalizace veřejného předprostoru koupaliště obce Lipov“, v rámci které byly vybudovány nové objekty a zařízení pro sportovní, tělovýchovné, rekreační a odpočinkové účely. Jedná se o pumptrackovou dráhu s asfaltovým povrchem určenou především pro jízdu na kole nebo příp. i na skateboardu, koloběžkách a in-line bruslích, workoutové hřiště, parkour (bradla, žebříky, hrazdy, lavice, doplňky) a venkovní posilovnu (různé druhy fitness strojů a posilovacích strojů), které jsou umístěny na povrchu z lité pryže, lávku přes „mlýnský náhon“, ohniště, železobetonovou kapsu pro májku, herní prvky (skluzavka, houpačka, pružiny, pingpongové stoly, klády), pěší cesty včetně centrálního kruhového prostoru a rozsáhlý mobiliář (různé typy laviček, odpadkové koše, stojany na kola). V rámci této etapy bylo rovněž vybudováno nové veřejné osvětlení a provedena výsadba stromů a keřů s tím, že konečná výsadba a úprava zatravněných ploch bude dokončena za příznivějšího počasí v měsíci září. Celkové investiční náklady týkající se této I. etapy dosáhly 9,07 mil Kč, přičemž dotace na tuto akci poskytnutá Ministerstvem pro místní rozvoj v rámci „Národního programu podpory cestovního

ruchu v regionech“ činila 4,04 mil Kč. V měsíci červnu byl na travnatých plochách předprostoru koupaliště vybudován automatický závlahový systém, a to za celkovou částku 331 tis. Kč. Po nezbytných terénních úpravách a výsadbě trávniku byl tento předprostor koupaliště zpřístupněn veřejnosti dne 11. 07. 2025. Další větší akcí, která byla dokončena v průběhu měsíce června byla „Oprava místní komunikace „U myslivny““ za celkovou částku 1,81 mil. Kč, kdy byl položen nový asfaltový povrch komunikace po obou stranách budovy myslivny, a to od dřevěného kříže až po křižovatku před budovou mateřské školy. Ještě před konáním „Lipovského poulička“ byl zprovozněn nový automatický závlahový systém se dvěma nádržemi na fotbalovém hřišti a začátkem července byla provedena regenerace travnatého povrchu fotbalového hřiště. Celkové investiční náklady spojené s výstavbou závlahového systému a s regenerací travnatého povrchu na fotbalovém hřišti činily 1,45 mil. Kč. Z menších investičních akcí lze zmínit pořízení nové sekačky STIGA PARK PRO 900 WX za částku 276 tis. Kč, přeložení propadlé dlažby na koupališti za částku 94 tis. Kč a opravu fasády betonového mostu u kostela za částku 64 tis. Kč. Jak již bylo avizováno v minulém vydání Lipovských lístků,

obec Lipov se s účinností od 01. 04. 2025 stala provozovatelem „Pošty Partner Lipov“, u které byla zachována dosavadní otevírací doba pro veřejnost a která v zásadě zajišťuje stejný rozsah služeb, jaký zajišťovala Česká pošta, s.p.. Pracovnice zajišťující obsluhu této provozovny je zaměstnankyní obce Lipov, stejně tak jako její zástupkyně. Vedle dosavadní služby „Balíkovna“ byla na této provozovně zřízena nová dodatečná služba „PPL Parcelshop“, což je podací a výdejní místo přepravní společnosti PPL CZ, kde si zákazníci mohou podat nebo vyzvednout své zásilky v otevírací době „Pošty Partner Lipov“.

Dne 30. 06. 2025 byla ze strany obce podepsána „Kupní smlouva se zřízením služebnosti“ na odkoupení budovy pošty č.p. 337 od České pošty, s.p. za kupní cenu 6,2 mil. Kč stanovenou dle odborného znaleckého posudku, která by měla být obcí uhrazena v nejbližších dnech.

Rovněž ve druhém pololetí letošního roku chceme realizovat další plánované investiční akce. Jedná se zejména o výstavbu chodníku v ulici „Městečko“ za cenu 1,27 mil. Kč, sanaci poškozeného suterénu (baru) Sokolovny po povodních za cenu 1,11 mil. Kč a o nákup teleskopického manipulátoru za cenu ve výši 2,67 mil. Kč za podmínky, že se nám podaří získat dotaci ve výši cca 2 mil. Kč, o kterou jsme požádali prostřednictvím MAS Horňácko a Ostrožsko.

V současné době se jeví jako reálné, že na základě uzavřené kupní smlouvy budeme muset do konce letošního roku jednorázově uhradit 10,2 mil. Kč společnosti THT Polička, s.r.o., která je výrobcem cisternové automobilové stříkačky CAS 20 – TATRA T815 4x4, jejíž dodávka se očeká-

vá ke konci roku 2025 nebo na začátku příštího roku. Přestože na tuto investiční akci nám byla ze strany Ministerstva vnitra ČR přiznána dotace ve výši 4 mil. Kč a ze strany Jihoomoravského kraje 1,9 mil. Kč, bude nezbytné již v této době alokovat finanční prostředky ve výši celé kupní ceny, abychom mohli danou transakci ve vztahu k výrobci zdárně zrealizovat.

Tak jako v minulých letech i v letošním roce obec Lipov finančně podporuje spolek FC Lipov z.s. za účelem zabezpečení činnosti dětské, mládežnické, ale i mužské kopané, kdy do konce roku bude na provoz tohoto spolku uvolněna částka v celkové výši 280 tis. Kč, ve které nejsou zahrnuty další náklady spojené s provozem fotbalových kabin a fotbalového hřiště, které rovněž hradí obec Lipov (úhrada energií, vody, opravy budovy, sečení břehů hřiště aj.). Na základě shora uvedeného je zřejmé, že naše obec do konce letošního roku vedle úhrady nákladů běžného provozu vynaloží další poměrně vysoké finanční prostředky na úhradu plánovaných investičních akcí. Věřím, že správným plánováním a řízením toku peněz se nám podaří všechny tyto platby pokrýt v rámci vlastních finančních zdrojů a že nebudeme nuceni přistoupit k přijetí krátkodobého překlenovacího úvěru.

Vážení spoluobčané, dovoluji Vám závěrem svého příspěvku popřát klidné a pohodové prožití letního času, ve kterém si odpočínáte a načerpáte nové síly a pozitivní energii do dalšího životního období.

*JUDr. Ladislav Čerešňák
starosta obce*

Informace pro občany

Upozorňujeme, že svoz nebezpečného odpadu v naší obci proběhne ještě dvakrát do konce roku 2025:
Středa 20. 08. 2025 a středa 15. 10. 2025 vždy
od 15:00 do 17:00 hod. před OÚ.

Co jsme v roce 2024 udělali pro životní prostředí?

Díky obyvatelům se naše Obec Lipov může za rok 2024 pochlubit výsledky sběru vysloužilého elektrozařízení předaného ke zpětnému odběru společnosti Elektrowin o celkové hmotnosti 1,68 t. Každý obyvatel tak odevzdal průměrně 1,17 kg spotřebičů. Ušetřili jsme tak spotřebu elektřiny a snížili produkci skleníkových plynů. Nespotřebovali jsme ropu, železnou rudu, měď a hliník, které jsou potřebné pro průmyslovou výrobu. Nahradili jsme je právě recyklací odevzdaných spotřebičů.

Konkrétní přínos obyvatel vyčísluje Osvědčení o podílu na zlepšení životního prostředí, které na základě dosažených výsledků vystavil kolektivní systém pro sběr a recyklaci vysloužilých spotřebičů Elektrowin.

Vyplývá z něj, že díky našim odpovědným obyvatelům došlo za rok 2024 k úspoře produkce CO₂ o 17,30 tun. Tipnete si, kolik smrků pohltí stejné množství CO₂? 7 ks!

Také nebylo nutné vytěžit a spotřebovat 984,34 litrů ropy. Představte si, že z tohoto množství se pokryje spotřeba pohonných hmot aut např. na cestu z Prahy do Brna po dálnici D1 a to 37 krát.

Došlo také k úspoře 10 132,99 kWh energie. Asi stejné množství, jako kdybychom spustili cyklus myčky nádobí 10133 krát.

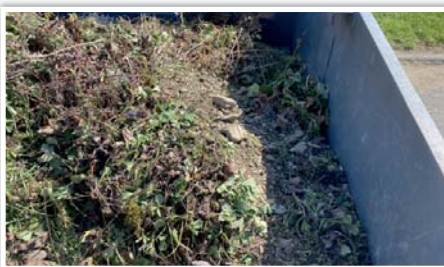
Z odevzdaného množství spotřebičů se podařilo vrátit do výroby 968,74 kg železa. Takové množství recyklovaného železa je možné použít pro výrobu 40 ks nových praček, aniž by bylo nutné těžit železnou rudu.

Recyklací vysbíraných spotřebičů se také podařilo získat 33,79 kg mědi, což stačí pro ražbu 6008 1€ mincí, nebo 41,13 kg hliníku, který by stačil na výrobu 2743 plechovek o objemu 0,33 l.

Pamatujte! Elektrozařízení obsahuje nejen dále využitelné materiály, ale také škodlivé látky. Odhozením do popelnice se elektrozařízení nedostanou k recyklaci, ale skončí nevyužité na skládce. Odevzdávejte spotřebiče na sběrný dvůr, nebo poslednímu prodejci při zakoupení nového!

Žijí mezi námi

ZŠ a MŠ Jaromíra Hlubíka Lipov

Léto se chopilo vlády plnou silou a my můžeme opět bilancovat, jelikož je za námi další školní rok. Období nejen řádné výuky, ale také celé řady nejrůznějších aktivit, tak např. lyžařský kurz na Pradědu, různá divadelní představení, kulturní vystoupení, exkurze či výlety, koncerty, olympiády, spousta sportovních akcí, projektové dny s rodilým mluvčím v anglickém jazyce a v neposlední řadě rodičovský ples, za jehož organizaci velmi děkuji všem pořadatelům z řad rodičů.

Nejen v rámci okřskových, ale i okresních soutěží jsme znovu vybojovali několik výborných umístění. Vzpomeňme třeba na výbornou reprezentaci Elišky Machálové a Ivany Slovákové na olympiádě z anglického jazyka, na Dominika Nagyho, vítěze regionální výtvarné soutěže Stromy a my nebo na členy muziky a souboru Lipovjének, kteří byli vybráni do krajské soutěžní přehlídky do Moravské Nové Vsi.

Sportovci nás reprezentovali taktéž výborně. Na okresním Poháru rozhlasu hodila Sára Šebestů kriketovým míčkem nejdále ze všech účastnic, na Velické laťce si Barbora Zubíková a Prokop Horák doskočili pro 2. místa ve svých kategoriích. Naše škola opět zorganizovala Hornácký čtyřboj pro žáky 1. stupně, kde naši sportovci z 1. stupně vybojovali celkově 2. místo a několik individuálních medailí (Ivo Bedrava, Emílie Matulová a Marie Skoumalová). Těm všem

a dalším nejmenovaným patří velká gratulace.

Jak jsem již zmínil, dětský folklorní soubor Lipovjének se nám představil přehlídce Mladé Hornácko, odkud byl vybrán do soutěžní přehlídky v Moravské Nové Vsi, kde se prezentovalo deset nejlepších souborů z celého Jihomoravského kraje. Naši malí folkloristé dále vystoupili na vyhláso-

vání Ceny A. a J. Hlubíkových, na Bílo-karpatských slavnostech v Uherském Brodě a celou sezónu zakončí účinkováním na Hornáckých slavnostech ve Velké nad Veličkou.

Koncem května jsme opět odměnili naše žáky na slavnostním předávání Ceny Anny a Jaromíra Hlubíkových. V programu vystoupili všechny složky Lipovjánku, děti z MŠ, děti z trampo-

Exkurze na Dlouhé Stráně

Lyžařský výcvik na Pradědu

Bruslení v Uherském Ostrohu

Rodičovský ples

línek a žáci tanečního kroužku. Mezi hosty opět nechyběla paní MUDr. Markéta Fischerová - vnučka Jaromíra Hlubíka, paní Naďa Pařenicová - manželka zakladatele „Ceny“ a synovce Jaromíra Hlubíka pana Jaroslava Pařenici a její rodina. Zároveň bych velmi rád poděkoval paní Pařenicové za finanční dar pro žáky naší školy, který od ní již několik let dostáváme.

Jsmo moc rádi, že k zápisu do první třídy se nám sešlo takové množství dětí. Z celkového počtu 29 jsme jich zapsali 25 a paní učitelka se na ně již moc těší.

Naše děti z mateřské školky se rovněž činily. Mohli jste je spatřit na rozsvěcování vánočního stromu, schůzi invalidů, vítání občánků do života nebo na předávání Ceny A. a J. Hlubíkových. Celý „školkový“ rok byl zakončen krásným výletem na Živou vodu do Modré a pasováním prvňáčků, které bylo zpestřeno přítomností a uměleckou produkcí kouzelníka.

Tradicí posledních let se staly příměstské tábory v prvních červencových týdnech. Není tomu jinak ani letos, kdy byly připraveny dva tábory, jeden pro mladší školáky a druhý pro děti z mateřské školy. Oba dva tábory u nás pořádá DDM Pastelka z Uherského Ostrohu.

V tomto školním roce se nám podařilo vyměnit náš starý konvektomat ve školní kuchyni, částečně rekonstruovat prostory školní jídelny a zakoupit dvě myčky do mateřské školy. Toto všechno by nebylo možné zejména bez podpory našeho zřizovatele Obce Lipov.

Letos jsme se bohužel museli rozloučit s několika našimi zaměstnanci. Dlouhých, ale krásných 35 let v naší školce strávila paní učitelka Ivana Jagošová, která se letos rozhodla odejít do zaslouženého odpočinku. Přejeme jí hodně zdraví, energie a sil do dalších, ale již mimoškolních či rodinných aktivit. Rovněž u nás končí paní

asistentky Markéta Pavlicová a Jitka Gazárková, které u nás strávily několik let. A to proto, že ze školy odcházejí žáci, ke kterým byly obě přiřazeny. Přejeme jim hodně štěstí a úspěchů nejen v pracovním, ale i osobním životě. Rád bych všem třem dámám moc poděkoval za spoustu odvedené práce v naší organizaci.

Závěrem bych chtěl všem žákům, rodičům i zaměstnancům ZŠ a MŠ J. Hlubíka Lipov popřát pěkné léto a hodně slunných dnů, abychom všichni měli možnost načerpat spoustu nových sil do dalšího školního roku, který začne v pondělí 1. 9. 2025.

Petr Galečka, ředitel školy

Výsledky Ceny Anny a Jaromíra Hlubíkových 2025

Nejlepší žáci 9. třídy:

	Jméno	Body
1.	Jurenová Miroslava	7125
2.	Páč Matyáš	6750
3.	Čerešňáková Laura	5970

Nejlepší žáci 5. třídy:

	Jméno	Body
1.	Prášková Eliška	6390
2.	Pavlicová Leoni	5645
3.	Vu Bao Anh	5450

Další ocenění:

1. STUPEŇ

Individuální reprezentace školy

OLYMPIÁDY

Matematická olympiáda - okresní kolo, Hodonín

5 – Prášková Eliška – 9. místo

HORNÁCKÝ ČTYŘBOJ

2 – Skoumalová Marie (3. místo – 60 m)

3 – Matulová Emilie (1. místo – 60 m, 3. místo – skok daleký)

5 – Bedrava Ivo (1. místo – skok daleký, 3. místo – 60 m)

účast:

2 – Trýska Michal, Nagy Dominik, Podlucká Zora,

3 – Podlucky Matěj, Prášek Mikuláš, Kočí Barbora

4 – Pavlov Daniil, Podlucky Jan, Kučerová Amálie, Jagošová Anna

5 – Zelenka Matyáš, Podlucká Tereza, Kolaciová Tereza

Výtvarná soutěž STROMY A MY (regionální)

2 – Nagy Dominik – 1. místo

Kolektivní reprezentace školy

MC DONALDS CUP

okreskové kolo, Blatnice pod Svatým Antonínkem

1. kategorie – 6. místo

1 – Kučera Petr, Karásek Tobiáš

2 – Weber Oliver, Nagy Dominik, Bedrava Jonáš, Trýska Michal, Ňorková Elena

Skoumalová Marie

3 – Prášek Mikuláš, Podlucky Matěj

PŘEHAZOVANÁ

okresní kolo, Hodonín

3. místo

MC DONALDS CUP

okreskové kolo, Blatnice pod Svatým Antonínkem

2. kategorie – 4. místo

VYBÍJENÁ

okreskové kolo, Velká nad Veličkou

2. místo

FLORBAL

okreskové kolo, Velká nad Veličkou

3. místo

4 – Iláš David, Pavlov Daniil, Podlucky Jan, Zelenka Adam, Sapeha Makar, Jagošová Anna,

Kučerová Amálie, Karásková Sofie, Pavlova Diana

5 – Bedrava Ivo, Zelenka Matyáš, Čerešňák Pavel, Prášková Eliška, Vu Bao Anh

LIPOVJÁNEK I. - reprezentace školy v obci a okolí

Kučera Petr, Pokorníková Marie, Šantavá Marie, Bedrava Jonáš, Nagy Dominik, Pokorník Václav, Vařecha Jakub, Jagošová Rozálie, Ňorková Elena, Podlucky Zora, Pokorná Vanesa, Skoumalová Marie, Jurena Marek, Prášek Mikuláš, Podlucky Matěj, Šantavý Martin, Čerešňáková Miriam, Matulová Emílie, Matulová Rozálie, Kočí Barbora, Pavlov Daniil, Podlucky Jan, Skoumal Honza, Jagošová Anna, Kučerová Amálie, Pavlova Diana, Bedrava Ivo, Čerešňák Pavel, Lukeš František, Podlucky Tereza, Čerešňák Tomáš, Kučerová Vendula (32)

2. STUPEŇ

Individuální reprezentace školy

OLYMPIÁDY

Soutěž v cizím jazyce – Aj – Hodonín, okresní kolo

7 – Slovákova Michaela - 8. místo,

Matematická olympiáda - okresní kolo, Hodonín

9 – Machálková Eliška - 6. místo

Dějepisná olympiáda – okresní kolo, Strážnice

9 – Čerešňáková Laura – 19. místo, Jurenová Miroslava – 24. místo

Olympiáda v českém jazyce - okresní kolo, Hodonín

9 – Machálková Eliška - 11. místo

POHÁR ROZHLASU – atletika, okresní kolo, Hodonín

7 – Šebestů Sára – 1. místo, hod kriketovým míčkem

VELICKÁ LAŤKA – okresní kolo, Velká nad Veličkou

8 – Zubíková Barbora – 2. místo ve skoku vysokém

7 – Horák Prokop – 2. místo ve skoku vysokém

Kolektivní reprezentace školy

MUZIKA LIPOVJÁNKU – reprezentace školy v obci a okolí

Jagoš Antonín, Kozumplík Jan, Karásková Martina, Sečkařová Kateřina, Galečková Klára, Maňák Jakub, Bílková Tereza, Jagošová Anastázie, Karásek Hynek, Maňák Ondřej, Sekerová Nina (11)

Nejlepší sportovci 2. stupně:

pořadí	žák	body	třída
1.	Malůš Maxmilián	280	9.
2.	Páč Matyáš	240	9.
3.	Jagoš Antonín	205	8.
4. – 5.	Jurenová Jaroslava	200	8.
4. – 5.	Čerešňák Tomáš	200	6.
6.	Horák Prokop	190	7.
7.	Šebestů Sára	170	7.
8. – 12.	Maňák Jiří	165	7.
8. – 12.	Kučerová Vendula	165	7.
8. – 12.	Slováková Michaela	165	7.
8. – 12.	Vybíral Zdeněk	165	6.
8. – 12.	Čerešňáková Laura	165	9.
13.	Bělinová Andrea	160	6.
14.	Trýsková Nikol	155	7.
15.	Karásek Erik	150	6.
16.	Hejlek Jáchym	140	8.
17.	Jurena Pavel	130	6.
18.	Zubíková Barbora	125	8.
19. – 21.	Famfulíková Eliška	120	7.
19. – 21.	Čerešňáková Carmen	120	6.
19. – 21.	Jagošová Liliana	120	6.

Mateřská škola Lipov

*„Školní rok je jako motýl – zpočátku nenápadný,
ale na konci rozzáří svět barvami zážitků.“*

Druhé pololetí školního roku bylo v naší mateřské škole opět plné zážitků, smíchu a nových poznatků. Děti se zúčastnily celé řady zajímavých akcí, které jim přinesly nejen zábavu, ale i důležité poznatky o světě kolem nás.

Velmi milý zážitkem bylo vystoupení pro Svaz zdravotně postižených občanů, kde děti potěšily diváky pásmem písní a básniček. Společně jsme tak podpořili mezigenerační setkávání.

V rámci výchovně – vzdělávacího programu jsme se zúčastnili zajímavé besedy „O životě vlků v přírodě.“ Děti se dozvěděly mnoho zajímavostí o těchto šelmách, jejich způsobu života a prožily jedinečný zážitek s československým vlčákem, který v sobě nese dědictví předků.

Začátkem dubna jsme vyrazili na výlet do expozice Živá voda v Modré, kde si děti zblízka prohlédly ve skleněném tunelu podvodní svět Moravy. Výlet se všem moc líbil a byl krás-

ným zpestřením školního programu. Den dětí jsme oslavili karnevalem plným barev, masek, hudby a her. Děti si užily divadlo – loutkovou stínohru s názvem „Slon a mravenec“.

Blížící se konec školního roku jsme oslavili tradičním rozloučením s předškoláky, které letos zpestřil kouzelník svými kouzly. Jeho vystoupení vykouzilo úsměv na tvářích nejen dětí, ale i rodičů.

V závěru června jsme využili pěkného počasí a podnikli několik výšlapů

do okolí naší obce např. na Hájovou, kde jsme objevovali krásy přírody a užívali si společně strávený čas.

Pěkné dopoledne jsme také strávili prohlídkou farmy Agrolip. Tolik kraviček pohromadě, tak to byl opravdu velký zážitek.

Děkujeme všem rodičům za spolupráci v průběhu celého školního roku a přejeme krásné léto plné radosti a odpočinku!

*Za kolektiv MŠ
Veronika Maňáková*

Myslivecký spolek „KAMENICA“ Lipov

Přehlídka trofejí spárkaté zvěře v Mikulčicích

Dne 1. března 2025 se uskutečnila přehlídka trofejí zvěře ulovené v okrese Hodonín v roce 2024. Nejvíce bylo hodnoceno trofejí srnců, celkem 1040 kusů, dále daňků 365, jelenů 61, kanců 8, muflonů 13, lišek 15 a 3 jezevci. Náš myslivecký spolek KAMENICA Lipov se prezentoval trofejemi 23 srnců a 27 daňků, z nichž nejsilnější srnec byl ohodnocen na 110,20 bodů CIC, což je bronzová medaile a nejsilnější daňk s bodovou hodnotou 186,23 CIC byl se zlatou medailí druhým nejsilnějším daňkem uloveným v našem okrese za minulou sezónu. Byl uloven v lokalitě Slakovská dne 13. září a po vyvržení vážil 106 kg. Šťastným lovcem obou hodnocených trofejí byl Luděk Žák.

Strakaté prase divoké

Zajímavě zbarveného divočáka se podařilo ulovit Vojtěchu Nálepovi dne 17.května 2025 v lokalitě „Dlouhé“ na večerní čekané. Vyvržené vážilo 90 kg.

Rybářské závody 2025

V sobotu 28. června 2025 se na vodní nádrži Roštovica uskutečnily tradiční rybářské závody pro mládež a dospělé. Počasí závodníkům přálo a celé dopoledne i odpoledne se neslo v duchu soutěživosti, dobré nálady a nadšení z rybaření.

Mládežnická kategorie měla stanovený čas lovu od 6:00 do 11:00. Zúčastnilo se celkem 18 mladých rybářů, z nichž 13 bylo úspěšných a přineslo úlovky k hodnocení, zatímco 5 závodníků bohužel nemělo štěstí. Hodnotil se každý ulovený kus ryby (1 bod za kus) a každý centimetr délky (1 bod za cm). Vyhlášení výsledků proběhlo v 11:30 a stupně vítězů obsadili:

1. místo: Kanianský David (Tvarožná Lhota) – 770 bodů

2. místo: Helisková Tereza (Strážnice) – 223 bodů

3. místo: Baladová Eliška (Bzenec) – 188 bodů

Dospělí rybáři měli čas lovu prodloužený až do 15:00 a celkem se jich sešlo 22. Hodnoceni byli ve třech kategoriích: dva největší kapři, největší dravá ryba a největší bílá ryba. Vyhlášení výsledků proběhlo v 15:30. Přehled nejzajímavějších úlovků:

Největší kapr: Jurena Jan ml. – 63 cm

Druhý největší kapr: Procházka Ivo – 59 cm

Největší bílá ryba: Illéš Robert – karas, 37,5 cm

Dravec tentokrát nebyl uloven.

Pro všechny účastníky i diváky byl po celý den připraven bufet s občerstvením, kde nechyběly oblíbené rybí speciality a

nechyběla ani bohatá tombola s atraktivními cenami. Vítězové byli oceněni velmi krásnými cenami, které potěšily nejen svou hodnotou, ale i originalitou.

Celý den proběhl v příjemné a pohodové atmosféře a s radostí můžeme říci, že se akce opět vydařila. Velké poděkování patří všem, kteří se na organizaci závodů podíleli a především našim sponzorům, bez jejichž podpory by se tato oblíbená událost nemohla uskutečnit v takovém rozsahu.

Těšíme se opět za rok!

*Za místní rybářskou skupinu Lipov,
Karásek Daniel*

Dětský den s SDH Lipov

V neděli 1. června jsme po menší odmlce opět uspořádali Dětský den, který se konal u hasičské zbrojnice, tentokrát na téma hledání pokladu. Zpočátku nás trochu potrápilo počasí,

došlo i na menší deštěk a vypadalo to, že účast bude mizivá. Poté se ale vyjasnilo a prostor před hasičárnou se zcela zaplnil. Celkem se zúčastnilo asi 100 dětí, které si prošly stezku

s úkoly a na závěr odemkly truhlici s pokladem. Na každé dítě tam čekal balíček sladkostí. Dále si děti mohly v praxi vyzkoušet práci hasiče, a to sestřelení terče vodním proudem.

U táboráku si mohli opéct špekáček. A samozřejmě nesměla chybět oblíbená projížďka naší hasičskou cisternou. Jednalo se zřejmě o poslední projížďku tímto vozidlem, poněvadž není žádným tajemstvím, že v blízké době bychom měli obdržet cisternu novou. Děkujeme všem zúčastněným dětem i dospělým, těší nás, že je o naše akce zájem. Také děkujeme Obci Lipov za finanční příspěvek na balíčky pro děti.

Aleš Maňák

FC Lipov – jarní sezóna

Mládež FC Lipov

V jarní části sezóny naše týmy mladší a starší přípravy sbíraly cenné zápasové zkušenosti v okresních ligových soutěžích. Tyto soutěže nejsou výsledkově orientované, nevedou se tabulky ani statistiky, protože jejich hlavním cílem je rozvoj sportovních a fotbalových dovedností u všech hráčů. Děti si zde zahrály proti vyrovnaným soupeřům z blízkého okolí, měly tak možnost vyzkoušet si své fotbalové dovednosti, radovat se z úspěchů a zároveň se učit zvládat i chvíle, kdy se nedaří. U obou týmů byl během sezóny patrný nejen výrazný herní posun, ale také to, že se děti fotbalem opravdu bavily, což je v těchto kategoriích tím nejdůležitějším. Mladší přípravku vedl trenér Vlastimil Trýska, starší přípravku trénovali Adam Veverka, Pavel Jagoš a Petr Jagoš. Sezónu zakončily pří-

pravky červnovým turnajem v Uherském Ostrohu, kde si zahrály proti soupeřům z vedlejšího okresu. Mini přípravka pod vedením trenéra Josefa Miškeříka, která zatím nepůsobí v žádné oficiální soutěži, pravidelně trénovala s důrazem

na osvojení základních pohybových a fotbalových návyků. Během sezóny odehrála i několik přátelských utkání s týmy z okolních klubů. Nejmenší fotbalisté tak sbírali své první zkušenosti s míčem a především si užívali radost ze hry.

V kategorii mladších žáků má Lipov za sebou velmi úspěšnou sezónu. Tým pod vedením trenérů Tomáše Sládečka a Emila Karáska obsadil v okresní lize vynikající 2. místo, což vzhledem k silné konkurenci představuje skvělý výkon. Všichni hráči, kteří pravidelně trénují, dostávají v zápasech prostor, přičemž důraz není kladen jen na výsledky, ale hlavně na kvalitní týmovou spolupráci. Sezónu mladší žáci završili účastí na červnovém turnaji Myjava Cup, kde se utkali s předními slovenskými týmy, jako jsou Spartak Myjava, FK Senica či FK Nové Mesto nad Váhom. Díky výbornému týmovému výkonu si odvezli krásné stříbrné medaile.

Starší žáci, kteří hrají okresní ligu pod společnou hlavičkou Hroznová Lhota/Lipov, obsadili velmi dobré páté místo ze čtrnácti týmů. V této kategorii nastupují čtyři hráči z Lipova. Vzhledem k častým absencím a zraněním byl tým často doplňován mladšími žáky z Lipova, kteří se skvěle zapojili a pomohli udržet stabilní výkonnost po celou sezónu. Dorostenecký tým, který působí ve spolupráci s Hroznovou Lhotou, nastupuje v krajské lize. Sezóna se týmu výsledkově příliš nevydařila – potýkal se s nevyrovnanými výkony, úzkým kádrem a častými absencemi. Vzhledem k těmto okolnostem lze za úspěch považovat už samotné setrvání v soutěži i pro příští ročník. V dorostu aktuálně působí šest hráčů z Lipova.

Naši vybraní hráči a hráčky se pravidelně účastní výběrových tréninků Okresního fotbalového svazu Hodonín. Do výběrů jednotlivých ročníků byli nominováni čtyři hráči – Tomáš Sládeček (ročník 2012), Tomáš Čerešňák (2013), Erik Karásek (2013) a Ivo Bedrava (2014) – a dvě hráčky: Anna Sládečková (2012) a Ema Hudečková (2012). Všichni naši zástupci reprezentovali FC Lipov velmi kvalitními výkony a Tomáš Čerešňák byl dokonce vybrán na kemp talentované mládeže Jihomoravského kraje.

Zároveň si velmi dobře uvědomujeme, že tím největším úspěchem v mládežnickém fotbale je pro Lipov co nejvíce

děti na hřišti – ať už pravidelně trénují v našem klubu, nebo si jen tak zakopou na umělce. V dnešní době, kdy se každý pohyb počítá, je pro nás každé dítě, které si najde cestu na lipovské hřiště, malým vítězstvím.

Muži FC Lipov – jarní část bez prohry

Muži FC Lipov odehráli jarní část sezóny ve výborné formě, díky které dokázali překvapit i favority soutěže. Hned v prvním jarním zápase

porazili pozdějšího vítěze ze Zarázic 3:1 a stejně tak si připsali vítězství nad dalšími třemi týmy z čela tabulky. Z deseti zápasů získali osm vítězství a dvě remízy, přičemž skóre 36:5 potvrzuje nejen silnou ofenzivu, ale i pevnou defenzivu. Nejlepším střelcem týmu byl Lukáš Kučera, který vstřelil 13 gólů. Muži FC Lipov zakončili celou sezónu na solidním 5. místě v tabulce.

Během jara zasáhlo do hry celkem 18 hráčů, kteří vytvořili tým, v němž se skvěle proluly zkušenosti starších a energie mladých hráčů. V bráně se střídali dva kvalitní brankáři, což je na tuto soutěž výjimečné. V posledním zápase sezóny se s týmem rozloučil dlouholetý hráč David Valášek, jemuž patří velké poděkování za jeho odvedenou práci a nasazení v klubových barvách.

Sezónu Áčko zakončilo po posledním zápase společně s fanoušky 7. června posezením na hřišti. Toto setkání bylo skvělou příležitostí poděkovat nejen hráčům za jejich výkony, ale i fanouškům za jejich fantastickou podporu během celé sezóny.

Závěrečnou akcí fotbalového jara bylo společné setkání dětí z přípravky a mladších žáků s trenéry a rodiči, které se uskutečnilo na lipovském hřišti poslední červnový pátek. Kromě příjemného posezení byl hlavním bodem programu tradiční fotbalový zápas dětí proti rodičům a trenérům. Mladší žáci navíc zažili zpestření v podobě utkání s kluky z dorostu.

Na závěr bychom chtěli srdečně poděkovat všem, kteří se jakýmkoliv způsobem podílejí na chodu našeho klubu. Zvláštní poděkování patří Obci Lipov za dlouhodobou podporu naší činnosti a také za financování závlahového systému, který byl realizován v dubnu. Díky této investici se výrazně zlepšily podmínky pro tréninky i zápasy všech našich týmů. Všem přejeme krásné léto plné pohody a odpočinku!

muži ukončení sezóny 7.6.2025

PEČOVATELSKÁ SLUŽBA

Pečovatelská služba má své zázemí na Domě s pečovatelskou službou v Lipově. **Jsme tu pro všechny, kteří potřebují pomoc v náročnějších životních situacích – například při zhoršeném zdravotním stavu, vyšším věku, ztrátě soběstačnosti, osamění nebo po propuštění z nemocnice.** Pomáháme s běžnými denními činnostmi, jako je osobní hygiena, oblékání, příprava a podávání jídla aj. Věříme, že podpora přímo v domácím prostředí je pro většinu lidí nejpřirozenější a nejpohodlnější cestou, jak zůstat, co nejdéle doma. Služby poskytujeme nejen obyvatelům DPS a obce Lipov, ale zajíždíme také do okolních obcí od Tasova přes Hroznovou Lhotu až po Kněždub včetně Kozojídek, Žeravin a Louky.

V srpnu Vás srdečně zveme na tradiční táborák u DPS!

Přijďte si užít příjemný letní večer pod širým nebem, zazpívat si za doprovodu živé hudby, popovídat si s přáteli a opět špekáček.

Hledáme posilu!

Chceš pomáhat a máš srdce na správném místě?

Do našeho týmu hledáme pracovníka v sociálních službách na výpomoc (DPP, DPČ). Nástup možný ihned!

Přidej se k nám a dělej práci, která má smysl.

Vedoucí pečovatelské služby tel.: 739 524 367

Tříkrálová sbírka

Výtěžek z Tříkrálové sbírky konané 04.01.2025 je 90.535,-Kč.

Okénko do knihovny

V letošním roce se v knihovně udály akce jak tradiční, které jsou osvědčené a hojně navštěvované, tak akce nové. Mezi akce tradiční patří lekce Trénování paměti, které probíhaly od ledna do konce května v dějepisné učebně ZŠ Lipov od 14:30 do 15:30 hodin. Lekce vede certifikovaný trenér paměti Mgr. Zdeněk Gloz, který přijíždí každý čtvrtek s novou dávkou úkolů a my se je snažíme plnit s humorem. Úkoly jsou tištěny na papíře a rozdávány i těm, kteří se lekce nemohou zúčastnit. Tyto pracovní listy jsou k dispozici pro zájemce také v knihovně. Již máme domluveno s panem Glozem pokračování Trénování paměti od 16. října 2025 ve stejnou dobu, opět ve škole a připojit se může kdokoli. V rámci Trénování paměti jsme se zúčastnili celostátní akce s názvem Pochod pro mozek, který proběhl 13. břez-

na 2025 a měl moto: „Zdraví mozku začíná pohybem“. V tento den jsme se vydali na vycházku do vinohradů a na deseti zastaveních jsme procvičovali paměť metodou LOCI, která napomáhá zapamatování různých věcí, podle částí těla.

Mezi tradiční akce patří také Hravé odpoledne v knihovně, které je určeno pro nejmenší děti s maminkami, tatinčky, ale také babičky a dědečkové jsou vítáni. Probíhá čtyřikrát do roka (jaro, léto, podzim, zima), kde si

Výstava Dubánek a noční bouře

společně čteme, vyrábíme, zpíváme a skotačíme. Děti jsou zapojeny do projektu Bookstart – S knížkou do života, který podporuje cestu dětí ke čtení od nejútlejšího věku. Na závěr projektu děti dostávají dárkové sady pro první čtení.

V březnu, měsíci čtenářů, se uskutečnila v knihovně výstava ke knize Dubánek a noční bouře, od spisovatelky Kláry Smolíkové. Výstava je putovní, putuje od knihovny ke knihovně po celé České republice. Výstavu navštívily děti z mateřské školy i základní školy, a poté kreslily obrázky Dubánka a jeho kamarádů. Tak vznikla výstava nová - DUBÁNCI – z obrázků od lipovských dětí, která je ke shlédnutí v knihovně po celý rok.

Děti z první třídy přišly do knihovny s paní učitelkou 17. června, aby ukázaly, jak se naučily číst, a potom hledat poklad. Přivítala je královna Abeceda, která je prozkoušela, a když slíbily, že budou knihy opatrovat, jako nejvzácnější poklad, slavnostně je pasovala na čtenáře. Každý prvňáček dostal Pasovací glejt, knížku Jak víla Anička zachránila jaro a medaili za statečnost.

Z akcí nových, které proběhly v knihovně vzpomenu Cestovatelskou přednášku Michala Vrbovského (4 000 km po Evropě z východu na západ), Výstavu krojovaných panenek, Výstavu Biblí (nejstarší Bible Vulgata měla 400 let) a kroužek Háčkování, pletení a vyšívání, který se uskutečnil v zimních měsících.

Ve spolupráci s výtvarnicí Lenkou Juríkovou začal fungovat v knihovně Výtvarný kroužek pro děti od 7 do 15 let, který probíhal v květnu a červnu každý pátek od 16:00 do 18:00 hodin. Kroužek bude pokračovat pod záštitou Školního klubu od září 2025, opět každý pátek v uvedenou dobu. O prázdninách od 18. do 22. srpna je připravena pro děti od 5 do 15 let Výtvarná dílna v knihovně, která bude probíhat denně od 9:00 do 11:30 hodin, povede ji Lenka Juríková a Martina Vařechová. Účastnický poplatek je 400 Kč. Přihlášky jsou k dispozici v knihovně v otevírací dobu.

V měsíci červenci probíhá v knihovně Burza vyřazených knih, jedna kniha za 1 Kč aneb ještě nejsem k zahození.... O prázdninách (červenec až srpen) je pro děti v knihovně připra-

veno HLEDÁNÍ POKLADU. Poklad je bezpečně ukrytý a pečlivě zamčený. K otevření pokladu musíš zjistit čtyřmístný kód, bližší informace získáte v knihovně.

A co nového se v knihovně chystá? Byla nám schválena žádost o dotaci z Ministerstva kultury na půjčování E-audioknih. Již v knihovně úspěšně probíhá půjčování E-knih, kdy je potřeba mít v knihovně zaregistrovanou emailovou adresu a poté je možno půjčování E-knih zdarma, tak na stejném principu bude již brzy zprovozněna služba půjčování E-audioknih. Teď se jen čeká na zprovoznění v knihovním systému Tritius. Další úspěšně schválená žádost o dotaci tentokrát z Jihomoravského kraje se týká vybavení knihovny, z které bude pořízen nábytek do odpočinkové zóny, kde bude probíhat výtvarná dílna, kroužek háčkování, pletení a vyšívání nebo čtení. Cílem dotací je, aby se knihovna stala místem setkávání a vzdělávání pro všechny věkové kategorie.

Krásné léto plné pohodového čtení přeje

Magdaléna Kománková, knihovnice

Pochod pro mozek

Výstava Biblí

BOOKSTART - S knížkou do života

Výtvarný kroužek

Lovci perel – Čtenář roku 2024

Čtenářská soutěž Lovci perel se v Obecní knihovně v Lipově uskutečnila v roce 2024 již po deváté. Soutěž je určena pro děti od těch nejmenších, kterým předčítají rodiče, až po žáky 9. třídy. Za každou přečtenou knihu získávají čtenáři perlu, kterou si zavěšují na svou šňůrku v knihovně. Soutěž probíhá od ledna do prosince, poté se perly spočítají a soutěž se vyhodnotí. V roce 2024 byly překonány rekordy z minulých let, a to v počtu soutěžících (78 dětí) i v počtu přečtených knih nejlepším soutěžícím (89 knih). Nejlepšího čtenáře z Obecní knihovny Lipov jsme přihlásili do soutěže Čtenář roku 2024 Jihočeského kraje, který si poté jel pro zaslouženou cenu do Knihovny Jiřího Mahena v Brně. Tímto čtená-

řem se stala Kateřina Jagošová, která si odvezla 3. místo v soutěži a plno cen a zážitků.

Každý čtenář, který se zúčastnil soutěže v Obecní knihovně Lipov dostal cenu na Slavnostním odpoledni v knihovně (19.2.2025) a ti nejlepší získali poukaz na pizzu do restaurace U Kozla. Velké poděkování patří Obci Lipov za nákup odměn, a také rodičům, kteří s dětmi chodí do knihovny a podporují je ve čtení. Vždyť čtení je tou nejlepší investicí do budoucnosti dětí. Již je odstartován další ročník soutěže, připojit se můžete kdykoliv během roku!

Výsledky 9. ročníku soutěže Lovci perel 2024

Mladší děti: předškoláci – 1. třída

1. místo: Veronika Ondrušová	51 perel
2. místo: David Maňák	30 perel
2. místo: Nikol Pukancová	30 perel
2. místo: Darek a Filip Čerešňákoví	30 perel
3. místo: Sebastian a Damian Jurenovi	28 perel

Starší děti: 2. – 9. třída

1. místo: Kateřina Jagošová	89 perel
2. místo: Jan Uříčář	41 perel
3. místo: František Lukeš	38 perel

Z pera mladých čtenářů

Sesterstvo a kouzelná kočka Fabiola

Napsala: Lucie Hlavinková

Kniha vypráví o třech spolužačkách jménem Ela, Bára a Míša. Dohromady tvoří Sesterstvo. Ela se zrovna přestěhovala do města. Jednoho dne potkaly sousedku paní Ládvíkovou a její kouzelnou kočku Fabiolu. Fabiola přenesla holky do minulosti. Tam se snažily vyřešit případ paní Ládvíkové. To se jim podařilo vyřešit. Holky zůstaly dobrými kamarádkami.

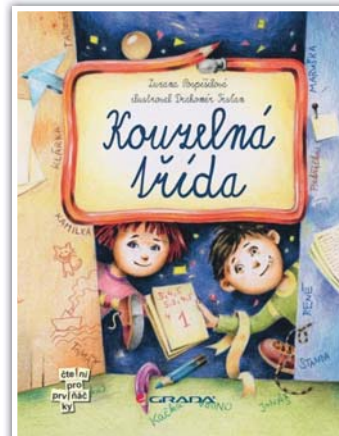

Miriam Čerešňáková

Kouzelná třída

Napsala: Zuzana Pospíšilová

Hodný starý pan učitel už na děti nestačí. Chtěl by odejít do důchodu, ale nemá za sebe náhradu. V tom se u dveří do kabinetu objeví milá mladá dáma, která se uchází o místo paní učitelky. Pan učitel jí třídu předá a ona třídu rošťáků promění v nejhodnější a nejchytřejší děti na celé škole. Paní učitelka Jasmína Bílá byla hodná kouzelná víla.

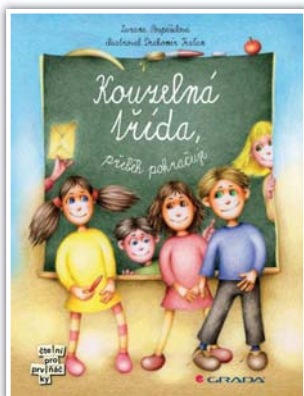
Rozárka Matulová

Kouzelná třída – příběh pokračuje

Napsala: Zuzana Pospíšilová

Děti jsou o rok starší a navštěvují druhou třídu. Mají novou paní učitelku a ta je velmi přísná. Doufají, že se vrátí Jasmína Bílá, kouzelná víla.

Emilka Matulová

Případ děsivého stínu

Napsala: Kristina Ohlssonová

Tato knížka je dost strašidelná, napínavá a detektivní. Knička vypráví o dvou dětech Else a Kallovi. Jednou večer zazvonil pan jménem Franc a Elsa mu šla otevřít a Franc říká, že v jeho bytě straší. K Else a Kallovi se o tom bytě dostaly různé zprávy. Jednoho večera šli kolem bytu a viděli nějaký stín, ale za chvíli zmizel. Pak se dozvěděli, že to byla Sára Samsnová, která tam strašila a tím chtěla dokázat, že v bytě neukradla lustr. Ukradl jej Buster, strýc Brigit Bellmanové, která bydlela pod Francem s prasátkem Cindim. Pak děti našly lustry u Brigit a zavezly je do vězení, kde umřela obviněná Sára.

Tereza Podluckyá

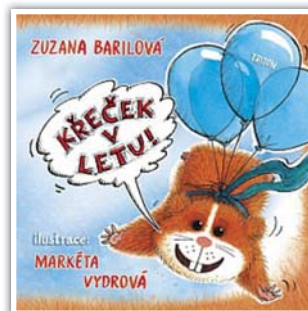

Křeček v letu

Napsala: Zuzana Barilová

Kniha vypráví o křečkovi, který má na sobě přivázané čtyři balóčky. Obletí půlku světa. Křeček se jmenuje Fufi.

Matěj Podluckyá

Křeček v letu

Napsala: Zuzana Barilová

Tato knížka je o křečkovi jménem Fufi. Patří klukovi jménem Eda. Jednoho dne ho Eda přivázal ke šňůrce s balóčky. Pak někam odběhl a balóčky se zvedly. Stuha se napnula, bříško se zvedlo. Fufi zahrabal zadními nožkami a nic, už totiž letěl. Na obloze se mu budou nory hrabat docela těžko. Křeček říkal, že visí na mašli jako baculatá návna. Jestli se objeví sokol, bude po něm plivat piškůtky. Jeho letecký den skončil na horách, kde potkal kamzíka. Fufi zjistil, že když vyskočí na skálu, kopýtko se mu přilepí, jako by tam měl přísavky. Křeček se s ním skamarádil, a pak letěl dál. Díky balóčkům křeček Fufi obletěl celý svět... Knička se mi líbila a byla docela srandovní.

Martin Šantavý

Nové knihy v knihovně

Naučná literatura

Kosatík Pavel: Slovenské století

Krajčová Barbora: Čarovné Bílé Karpaty

Kašparů Max: Šestistěn

Klůč Jiří: Čech od Rudých ďáblů (lipovský rodák)

Plesl Jaroslav: Mapa světa ALBI

Novotná Ivana: Jak pes Logopes učil děti mluvit

Knihy pro dospělé

Třeštíková Radka: Bábovky na konci světa

Caplin Julie: Hospůdka v Praze

Caplin Julie: Vila v Itálii

Wilková Scarlet: Když přišli psi

Jarůrek Štěpán: Nebe nad Perninkem

Javůrek Štěpán: Chaloupky

Keleová-Vasilková: Nikdy

Keleová-Vasilková: Manželky

Steel Danielle: Dvojitý život

Monyová Simona: Roznesu tě na kopytech

Whitton Hana: Anežka Česká

Whitton Hana: Kněžna Ludmila

Adler-Olsen: Selfies

Vondruška Vlastimil: Vražda v ambitu

Vondruška Vlastimil: Lucemburská epopej IV.

Vondruška Vlastimil: Stříbrná maska

Körnerová Hana Marie: Znamení ohně

Sparks Nicholas: Jen pár zázraků

Nesbo Jo: Král

Mornštajnová Alena: Čas vos

Okeová Janette: Důvěřuj zítřku

Klevisová Michaela: Letní slunovrat

Knihy pro děti a mládež

Mornštajnová Alena: Modrá planeta

– Příběhy dětí z různých koutů světa

Rožnovská Lenka: Zvířecí záchranáři

Pospíšilová Zuzana: Vysněný pejsek

Stevenson Noelle: Záleskačky 1. díl (komiks)

Folprecht Zdeněk: Fotbalové pohádky 2

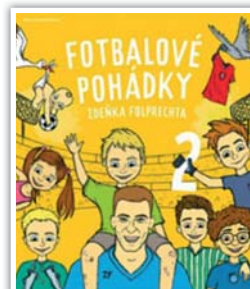
Šlík Petr: Záhada dračího klíče

Smolíková Klára: Dubánek a tajný vzkaz

Horáček Petr: Ztracená ponožka

Englišová Barbora: Prospěšné pohádky

Pospíšilová Zuzana: Vyděšený kalous (Nové příběhy se šťastným koncem)

Noc s Andersenem aneb Noc poetická

Noc s Andersenem se konala v Obecní knihovně Lipov 28. 3. 2025 a bylo to již po desáté, co děti zažily dobrodružnou noc se spaním a čtením v knihovně. Tentokrát byla Noc zaměřena na básně a poezii, a protože v letošním roce slaví velký básník Jiří Žáček 80 let, jeho básně jsme si připomínali. Děti byly rozděleny do tří skupinek: Básníci, Pastelky, Žáci (názvy si děti vymyslely sami), a poté jsme se vydali hledat poklad, plnit úkoly a najít v Lipově básníky. Jedno překvapení čekalo na skupinku Pastelky, když se při hledání pokladu připletly do natáčení filmu na nádraží v Lipově...

Hledání básníků v Lipově bylo těžké, ale o to cennější bylo jejich nalezení. Nakonec to byly tři statečné ženy: Anna Strachotová, Martinka Vařechová a Soňa Valášková, které odpověděly na všetečné otázky dětí:

1. Napsala jste někdy báseň nebo někdo ve Vašem okolí?

Soňa: Když má někdo v práci narozeniny, tak mu napíšu básničku.

Anna: Manžel Antonín, když byl na vojně (v roce 1956), tak si psal památník, kde si zapisoval básně a kreslil k nim obrázky.

Martinka: Když jsem byla malá, tak jsem psala básničky. Moje kamarádka Alena píše básně, vyšel jí sborník básní: Toulky rokem dětským krokem a já jsem je doplnila o ilustrace.

2. Pamatujete si nějakou báseň, kterou jste se učili ve škole?

Soňa: Na jednu si vzpomínám. Petr Bezruč – Maryška Magdonova.

Anna: Rozkvétaly jabloně a hrušně ... Je to ruská píseň

Martinka: A písmenko pro tebe, anděl letí do nebe...

3. Jaká byla Vaše nejoblíbenější pohádka?

Soňa: Každá pohádka, ve které byla princezna.

Anna: Mrazík

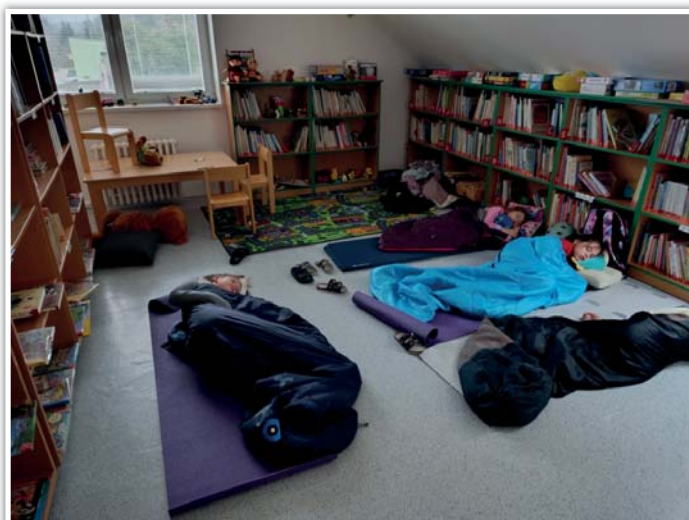
Martinka: Budulínek

4. Jaká byla v dětství Vaše oblíbená kniha?

Soňa: Vinetou od Karla Maye

Anna: Babička od Boženy Němcové

Martinka: Kniha zvířat

5. Koho jste měla v dětství nejraději?

Soňa: Babičku, která vyrostla za 1. světové války a vždy mě poradila a moc mě toho naučila.

Anna: Babičku

Martinka: Rodinu

6. Kdo Vás v životě ovlivnil?

Soňa: Babička, protože byla Sokolka a pan prezident Masaryk, protože ten bojoval, aby byl český stát a tím také vznikl Sokol. V tom Sokole cvičím, a tam se oslovujeme bratře a sestro. Zúčastnila jsem se všesokolského sletu v Praze a byla to velká nádhera.

Anna: Můj manžel Antonín a také paní učitelka Hlubíková, která mě učila vyšít.

Martinka: Prababička Maňáková, byla velmi zručná, měla ráda kroje a vlastnila šicí stroj. Prababička zemřela ještě dříve, než jsem se narodila, ale já po ní nacházím různé poklady, například malůvky v památníku.

Dalším úkolem dětí bylo, dokreslit ilustrace k básním Jiřího Žáčka a vymyslet svou vlastní báseň. Děti si s tímto úkolem poradily velmi dobře, úplně jak Jiří Žáček.

Magdaléna Kománková, knihovnice

Skupinka PASTELKY:

Jaro, jaro, jaříčko,
chystáme se – knihovničko.
Poklad jsme už našli
a kolem filmařů prošli.
Dneska toho bylo moc,
budeme spát – TAK DOBROU NOC.

Skupinka BÁSNÍCI:

Máme rádi koloběžky,
nechodíme nikdy pěšky.
Dostaneme nápovědy,
najdeme si své poklady.
Noc v knihovně strávíme,
maminkám to povíme.
Do noci si povídáme,
všichni se tu spřátelíme.

Skupinka ŽÁCI:

My jsme žáci z Lipova,
nechybí nám odvaha,
ani mysl veselá.
Holky, kluci, pojdte sem,
užijte si hezký den.

Vycházka za orchidejemi

V pátek 23. května se uskutečnila Vycházka za orchidejemi do přírodní rezervace Machová, která se nachází jižně od obce Javorník. Území tvoří především teplomilné louky se soliterními listnáči, část pak mokřadní louky a prameniště.

Z Lipova jsme se v počtu asi 30 osob vydali auty na nádraží Vrbovce, kde začínala naše poznávací exkurze. Expedici vedl Mgr. Karel Fajmon, pracovník CHKO Bílé Karpaty, který má tuto lokalitu velmi dobře prozkoumanou, a přesně

věděl, kam nás má zavést, abychom uviděli ty nejvzácnější kytíčky.

Jen co jsme vkročili do přírodní rezervace, objevili jsme krásnou,

bílou orchidej, okrotici dlouholistou. Hned u této orchideje jsme si od pana Fajmona vyslechli přednášku o životě orchidejí. Orchideje jsou vlastně parazité, rostou na podhoubí a houba zase parazituje na kořenech stromů. Tak jsou úzce spjaty orchideje – houby – stromy. V první fázi života (semínko) fyzicky proroste s houbou a od semínka do prvního kvetení je potřebná doba 2 – 3 roky.

Specialitou Bílých Karpat je rostlinka černýš hajní, který má v této lokalitě hojně zastoupení, ale jinde v Česku roste ojediněle, a proto se stal kriticky ohroženým druhem. Je to hodný poloparazit, který bere živiny bujným travinám a tím dává prostor i jiným vzácným rostlinám, které by v hustém travním porostu zahynuli. Na mnoha místech jsme také viděli černýš hřebenitý, který

má čtyři hřebínky a vypadá velmi úhledně.

Další orchideje, které jsme spatřili: vstavač mužský (náročnější na vláhu, v posledních letech ho ubývá), vemeník dvoulistý (má hlízy ve tvaru vemen), hlavinka horská (největší populace v ČR roste právě v Bílých Karpatech), bradáček vejčitý (jedna z mála orchidejí, která nevyžaduje houby po celý život, ale jen v první fázi).

Ohrožený druh naší květeny, který jsme spatřili je zářaza žlutá. Je to parazit, hostuje na tolici srpovité a je podobná orchidejím. Má statisíce malých prachových semínek, které vítr roznese až do vzdálenosti 10 km. Další vzácné druhy rostlin, které jsme obdivovali (všemi smysly) a o kterých nám pan Fajmon prozradil spoustu zajímavostí: medovník meduňkolistý (nesná-

ší kosení), pryšec chvojka (prýští z něho jedovaté mléko), hvozdík kartouzek (má krásný fialovo-růžový květ), kosatec trávovitý (voní po meruňkách), hadí mord španělský (voní po čokoládě), kozlík chlumní (intenzivní vůně...).

Také jsme při vycházce narazili na zajímavé místo uprostřed louky – prameniště (malý mokřad). Tam jsme našli rostlinky, které mají rádi vlhko (pryskyřník prudký, pcháč potoční, sítina sivá, aj.).

Bílé Karpaty jsou místem, které je plné překvapení. Například některé rostliny vyrostou i tam, kde by jsme je nečekali (lesní rostliny na louce). Příští rok se Vycházka za orchidejemi opět uskuteční a my se budeme těšit, že nás zase mile překvapí a potěší.

*Magdaléna Kománková,
foto Žaneta Žufanová*

Na návštěvě u paní učitelky

Převážné většině starších ročníků z Lipova a Louky není jméno paní učitelky Jiřiny Vavříčkové neznámé. Ta v letošním roce oslavila významné životní jubileum – 100 let od narození.

V současné době žije u své mladší dcery MUDr. Anny Žádníkové v malé obci Velatice nedaleko Brna. Když jsem se dověděla, že se za ní 12. června chystají zástupci obce i ZŠ, byla jsem ráda, že jsem se k nim mohla připojit.

Paní učitelka se na delegaci z Lipova velice těšila, všechny nás poznala a oslovovala nás jménem, což svědčilo o její výborné kondici. Po gratulacích a předání dárků si s námi dokonce připila skleničkou šampaňského. Pak se samozřejmě vzpomínalo na Lipov a jeho obyvatele.

Radost měla také z několika starých fotografií, na kterých je zachycena, kdy jako členka ochotnického souboru si v době Protektorátu zahrála v divadelní hře „To byl čes-

ký muzikant“. I po tak dlouhé době dovedla vyjmenovat ostatní herecké kolegy, například i svého bratra Milana Macka.

Srdečně se rozesmála při vzpomínce na její sportovní výkon z roku 2008. V tomto roce se totiž stala nejstarší účastnicí Lipovské šlapky a zároveň zaslouženou vítězkou tohoto závodu. Také se nám pochlubila, že se stále náruživě věnuje svému velkému koníčku, kterým je luštění křížovek.

V příjemné atmosféře uběhly dvě hodiny jako voda a my jsme se museli vydat na zpáteční cestu. Při loučení nám paní učitelka, které jsme slíbili, že za rok přijedeme zase, řekla hezkou větu: „A pozdravujte každého, kdo mě zná.“ Tímto její přání plním a její pozdrav předávám vám všem.

Marie Galečková
foto Ladislav Mrkva

Lipovjánek

Dříve, než budu jmenovat řadu vystoupení a úspěchů, kterých Lipovjánek dosáhl v letošním roce, ráda bych se ve zkratce vrátila do konce roku minulého a s ním spojených několik vánočních vystoupení. Prvním z nich bylo vystoupení na začátku prosince ve strážnickém skanzenu, kde jsme se mohli naladit na vánoční atmosféru v pořadu „Radujme se, veselme se.“ V prosinci Lipovjánek zazpíval koledy na adventním koncertu pořádaném Kulturní komisí při OÚ Lipov a také, avšak v menším počtu, po několikaleté pauze na již tradič-

ním „Zpívání U Panenky Marie.“

V novém roce jsme se opět všichni odpočatí a plní sil vrhli do práce a zpívání koled vystřídala pozvolná příprava na Mladé Horňácko. Nejprve jsme ale trénovali pouze taneční kroky, různá rytmická cvičení a zpěv, což považujeme za základ úspěchu nácviku jakéhokoliv pásma. Letos jsme se nechali inspirovat každodenními dívčími a chlapeckými pracemi na poli a dvoře, jako je např. pasení dobytka, setí konopí, péče o koně a podobně. Po náročném pracovním dni by měla přijít také odměna

v podobě taneční zábavy u muziky. Nácviku pásma jsme se věnovali především na celodenním soustředění na začátku dubna v rekreačním středisku Vápenky. Dovoluji si tvrdit, že se nám podařilo nacvičit podle zmíněné předlohy velmi pěkné pásmo s názvem „U Čerešňáků na dvoře a na poli“, se kterým se Lipovjánek představil poprvé na dětském folklorním festivalu Mladé Horňácko ve Velké nad Veličkou a v Lipově konaném ve dnech 11.4. – 13.4. 2025. Letos bylo Mladé Horňácko stejně jako každý druhý rok přehlídkou

soutěžní, což znamená, že odborná porota vybírá dva soubory, které poté reprezentují region Hornácka na krajské přehlídce. K našemu milému překvapení se stal Lipovjánek jedním z postupujících souborů. Byli jsme na všechny naše malé tanečnický a muzikanty z cimbálové muziky Lipovjánku hrdí, protože si to nepochybně zasloužili a o týden později na krajské přehlídce dětských folklorních souborů v Moravské Nové Vsi předvedli opět skvělý výkon. Ani jsme si nestihli pořádně odpočinout a už nás čekala další vystoupení, z nichž první bylo při předávání Cen A. a J. Hlubíkových v ZŠ Lipov a následně si Lipovjánek zatančil a zazpíval na Bílokarpatských slavnostech 7. 6. 2025 v Uherském Brodě. Nyní se už připravujeme na Hornácké slavnosti, které se budou konat 17.7. – 20.7. 2025 ve Velké nad Veličkou. Lipovjánek zde vystoupí v sobotním pořadu dětských folklorních souborů. Závěrem musím ještě srdečně poděkovat všem rodičům, vedení ZŠ Lipov a OÚ Lipov a dalším, kteří významnou měrou Lipovjánku pomáhají. Děkujeme a těšíme se na další společné setkávání v novém školním roce!

Elena Jagošová

Folklorní soubor Lipovjan

První společnou akcí Lipovjanu v letošním roce byla tradiční zabijačka. U Vařechů se 18. ledna 2025 sešli současní i bývalí tanečníci Lipovjanu. Fašanková obchůzka v neděli 2. března byla letos potěšením pro všechny zpěváky i muzikanty. Po dvou letech konečně dešťové přehánky vystřídalo slunečné počasí. Možná i proto se k nám na část obchůzky přidali malí kluci tanečníků Matoušek Jagoš, Toník Vařecha a Jožka Staša. Jak je zvykem, i tentokrát se pro ty, kteří vydrželi, obchůzka protáhla do pozdních večerních hodin. Fašankové vajca, tedy konzumace produktů získaných při zastávkách u domů fašankové obchůzky, se uskutečnila opět u Vařechů na Horním konci 14. března. O týden později se celý Lipovjan s cimbálovou muzikou Marka Potěšila zúčastnil oslavy 40. narozenin výborného tanečníka a organizačního vedoucího Lipovjanu Ivana Vařechy. Bez nadsázky si dovolím tvrdit,

že bez jeho práce by Lipovjan v dnešní podobě už dávno neexistoval. V sobotu 26. dubna 2025 oslavili svým tancem ve vyprodané lipovské sokolovně starší tanečníci Lipovjanu 10. výročí vzniku Hornácké cimbálové muziky Marka Potěšila, tedy HCMMP. Z dětské cimbálové muziky, která začínala pod vedením Petra Galečky se různými odchody a příchody muzikantů vykrystalizovala výborná cimbálová muzika, která potěší hrou i zpěvem případné posluchače a také tanečníky, protože je to muzika, která umí, jak se říká „zahrát tanečníkům pod nohy“. O týden později v sobotu 3. května pořádal Lipovjan tradiční květinovou besedu u cimbálu. V lipovské sokolovně nechyběla dobrá nálada, kvalitní taneční a muzikantské výkony přizvaného souboru Vlčnovjan z Vlčnova, pásma lipovských sedláckých v podání starších tanečníků souboru Lipovjan, bezchybné organizační zajištění současným Li-

povjanem. Jediní, kdo na této besedě u cimbálu chyběli, byli Lipovjané. Musím se přiznat, že tento fakt je pro mě záhadou vzhledem k tomu, kolik tanečníků, muzikantů a zpěváků za dlouhá léta v Lipově vyrostlo. A že je Lipovjan kvalitní folklorní soubor dokazují pozvánky a účasti na folklorních festivalech nebo různých kulturně společenských akcích. V sobotu 7. června velmi úspěšně reprezentoval Lipovjan Horňácko na Bílokarpatských slavnostech v Uherském Brodě. 26. června tančil spolu s FS Dolina ze Starého Města ve valdštejnských zahradách, které jsou součástí sídla Senátu ČR v Praze. Ještě většího uznání se dostalo Lipovjanu pozvánkou do nedělního odpoledního pořadu Strážnických slavností. 80. výročí vzniku Strážnických slavností oslavil tento festival mimo jiné pořadem Roztančené Slovácko. Folklorní soubory

v tomto pořadu tancem a zpěvem reprezentovaly místa konání důležitých folklorních festivalů na Slovácku, např. Kyjovský rok, Podluží ve zpěvu, písni a tanci apod. K reprezentaci Horňáckých slavností ve Velké nad Veličkou byl autory pořadu vybrán právě Lipovjan, Sboreček žen z Lipova a Horňácká cimbálová muzika Petra Galečky. Za zmínku určitě stojí i účast tří starších tanečních párů z Lipovjanu v sobotním večerním pořadu Osmdesátiletá Strážnice. V přímém přenosu ČT tančili Lipovjané spolu s tanečníky ze Súčova, Nové Lhoty a Velké nad Veličkou opět s muzikou Petra Galečky. Myslím, že k těmto uznáním není co dodávat. Snad jen velké poděkování OÚ Lipov za finanční podporu a Vám všem přání krásných letních dnů.

Ladislav Jagoš-Jožíček

Mužský sbor z Lipova

Po účasti na tradičním vánočním zpívání, které se vloni 29. prosince 2024 místo u Panenky Marie uskutečnilo v lipovském kostele, se Mužský sbor z Lipova i letos sešel na první zkoušce až 15. ledna 2025. Nečekalo nás žádné veřejné vystoupení, i proto jsme si mohli dovolit krátké zimní prázdniny. Začátkem února jsme byli pozváni na Jarní zpívání do Kyjova. To se konalo v neděli 23. března 2025 na náměstí v Kyjově. Dobře se nám zpívalo na jevišti, postaveném před kyjovskou radnicí, spolu s MS Paníháj z Moravan, MS z Ratíškovic, MS ze Želetic, MS Mužáci z Mutěnic, Ženským sborem Oskoruša a domá-

cím MS z Kyjova. Celé zpívání vtipně uváděl Ženský sbor Tragačnice z Kyjova. Jednoduše a prostě pěkně uvítání jara. A užívali jsme si ho nejen my účinkující, ale jsem přesvědčen, že také všichni přítomní diváci. V sobotu 26. dubna 2025 zpíval náš sbor spolu s Mužským sborem z Veselí nad Moravou na polní mši před kaplí Panny Marie pod Radošovem u kozojídkého rybníka. Tato mše byla sloužena za vojáky i civilisty,

kterí padli nejen při dobývání Radošova, ale za všechny oběti 2. světové války. Byla to důstojná oslava a zúčastnili se jí již zmíněné mužské sbory, starostové Veselí nad Moravou a Lipova, ale i obyvatelé okolních vesnic. Oslavy 80. výročí konce 2. světové války byly výjimečnou událostí. Pravidelnou každoroční událostí bývá účast některých zpěváků sboru na Hornáckém kosení v Malé Vrbce (14. června 2025). Le-

tos se k nám přidali kluci z Lipovjanu a bez ohledu na poměrně fyzickou náročnost a následné hodnocení byli všichni spokojeni. A co nás čeká v dalším období? Zatím je to účast na Hornáckých slavnostech ve Velké nad Veličkou, zpívání v Kobylí a Rohatci. A když dostaneme nějaké další pozvání, určitě se nebudeme bránit. Pěkné léto všem přeje za Mužský sbor z Lipova

Ladislav Jagoš-Jožiček

10. výročí HCMMP

V sobotu 26. dubna se uskutečnil náš výroční koncert k desetiletému působení HCM Marka Potěšila na folklorní scéně.

Během večera zazněly písně převážně z domácího Hornácka, ale diváci také slyšeli písně z Moravských a Myjavských Kopanic. Představili se hosté, kteří jsou nedílnou součástí historie muziky, a to zejména bývalí členové HCMMP, FS Lipovjan,

Petr Galečka, Petra Potěšilová nebo Kopaničiarska muzika Adama Foltína.

Během večera nás slovem provedl, pro mnohé nečekaný, moderátor Jarek Šraděja.

Úspěchem dlouhodobé přípravy koncertu byl „až po galerku“ naplněný sál lipovské sokolovny, čehož si moc vážíme a tímto děkujeme všem, kteří s námi večer oslavili.

Posledním potleskem večer nekončil, následné besedy u cimbalu se ujali naši kamarádi z muziky Jožky Staši a bavili nás až do ranních hodin. Aktuálně muzika nezahálí, připravujeme se na blížící se Hornácké slavnosti, Besedu u Bigbítu v Tasově a další kulturní akce.

Přejeme Vám hezké a slunečné léto. Za muziku

Marek Potěšil

HORŇÁCKÉ SLAVNOSTI

1895
2025

Výročí 130 let
od Národopisné výstavy
československé v Praze

Skupina Horňáků při představení tance „Jáček“
na NVC v Praze v roce 1895, ze Hradeckého hespodu

VELKÁ NAD VELČKOU

17.-20. 7. 2025

ČTVRTEK 17. 7.

Budova Obecního úřadu ve Velké nad Velčkou

17.00 – vernisáž výstav
POZNÁVÁNÍ NEPOZNANÉHO ANEB CESTY
Z tvorby krajanů s horňáckými kořeny,
žijících na Slovensku (krajinomalby
Jana Sekerky a řezbářské práce Josefa Šimka)
Připravili Jan Sekerka a Antonín Vrba

KDO ZA PRAVDU HORÍ
Církevní dokumenty z Javorníka
(u příležitosti 675. výročí obce Javorník)
a výšivky Marie Poláčkové
Připravila Anna Zelinger

Načti si

a měj po ruce program, mapu
a další užitečné informace
k Horňáckým slavnostem.

PÁTEK 18. 7.

Vrbecké muzeum v Hrubé Vrbce

15.00 – vernisáž výstavy
**HRUBÁ VRBKA V HISTORICKÝCH
FOTOGRAFIÍCH**
Připravili Monika Macková
a Stanislav Prášek

**Muzeum na Střelovém od
studně v Javorníku**

16.00 – vernisáž výstavy
**DO KOSTELA UŽ ZVŮNÁ, DĚVČÁTKA
SA UŽ STRŮJÁ**
Obřadní kroje a šatky z Javorníka
a fotografie Inky Sladké
Připravila Anna Zelinger

**Velká, dům č. p. 406 – Horňácké
regionální centrum**

17.00 – vernisáž výstavy
**HORŇÁCKO A NÁRODOPISNÁ VÝSTAVA
ČESKOSLOVANSKÁ V PRAZE 1895**
Připravil kolektiv autorů HRC

Horňácký stadion

19.00 – **HRUBÁ VRBKA –
MUZIKANTSKÉ A PĚVECKÉ LEGENDY**
Připravil Jiří Miškerík

20.45 – **TANCUJ, MILÁ, TANCUJ**

Pořad horňáckých obcí
Připravily Irena Mikesková
a Monika Frantová

SOBOTA 19. 7.

Velické náměstí

9.00 – **TRADIČNÍ JARMAK**
Připravili Blanka Pokorná a kolektiv

Válcový mlýn Antonína Nováka ve Velké

9.00 – **HORŇÁCKO NA POHLEDNICÍCH**
(výstava otevřena v čase 9.00 – 18.00)
Připravil Lukáš Páchl

Velká, dům č. p. 89 – na Paškovém

10.00 – **EJ, ZA KOSTELEM BĚLÝ DŮM**
Připravili Josef Slovák a Antonín Vrba

U kostela

12.30 – **DE SA ZPÍVALO, TAM ŇA NAŠLI**
Pořad věnovaný 80. narozeninám
Evy Grombířové
Připravili Zlata Potyková a Petr Mička

Velká, dům č. p. 166

14.30 – **DYŽ SEM U MAMIČKY BYLA**
15 let cimbálové muziky Velické Trněčky
Připravila Lenka Kozinová

Velické náměstí

16.00 – **OD HORŇÁCKÝCH PO HORŇÁCKÉ**
Přehlídka krojů a tradic
Připravily Věra Častová a Hana Procházková

Velká, dům č. p. 166

17.00 – **SUPÍŠKREK**
O největšího znalce horňáckých sedláckých
Připravila HCM Libora Supa

Horňácký stadion

19.00 – **U NÁS SA DĚLÁ, ZPÍVÁ AJ TANCUJE**
Pořad dětských horňáckých souborů
Připravili Jana a Kateřina Evjákovy

21.00 – **Z KOREŇŮ STROM**

Pořad věnovaný 130. výročí účasti
Horňácka na Národopisné výstavě
československé v Praze 1895
Připravili Petr Mička a Břetislav Rychlík

Po skončení programu bude následovat
NOC S HUDCI

NEDĚLE 20. 7.

Velické náměstí

9.00 – **TRADIČNÍ JARMAK**
Připravila Blanka Pokorná a kolektiv

Kostel sv. Máří Magdalény

10.45 – **SLAVNÁ MŠE SVATÁ – PATROCINIUM**

Velické náměstí

11.45 – **DECHOVÁ HUDBA LIPOVJANKA**

Větrný mlýn v Kuželově

14.00 – **HRANICA V SRDCU**
Připravili Antonín Vrba a Pavel Patinka

V jednotlivých pořadech účinkují soubory sborů, cimbálové muziky, skupiny
a sólisté z Horňácka a podjevoňské oblasti. V průběhu pořadů budou pořizovány
obrazové a zvukové záznamy pro potřeby propagace.

Hlavní pořadatel: Obec Velká nad Velčkou ve spolupráci s Programovou
radou Horňáckých slavností. Pořadatelé Horňáckých slavností si vyhrazují
nárok na případnou změnu programu.

80. výročí konce druhé světové války

Letos jsme si připomněli 80. výročí konce druhé světové války a osvobození, které se datuje k 8. květnu 1945. V České republice se toto výročí slaví jako Den vítězství, připomínající kapitulaci německých vojsk a konec války v Evropě. Naše obec Lipov byla osvobozena dne 16.04.1945 Rumunskou královskou armádou, která postupovala přes území Československa společně s 2. ukrajinským frontem sovětské Rudé armády a s 1. československým armádním sborem a v této sestavě sváděly tuhé boje v rámci bratislavsko-brněnské vojenské operace.

V rámci tohoto výročí je vhodné si připomenout rodáky z obce Lipov a osoby s Lipovem provázané, kteří se aktivně účastnili bojů za druhé světové války.

Po okupaci Československa se do protifašistického odboje nejdříve zapojili aktivně místní členové Sokola. Představitelem, organizátorem a vůdčí osobností protifašistického odboje na Hornácku se stal lipovský učitel pan Jaromír Hlubík, který byl jmenován velitelstvím Obrany národa v Uherském Hradišti náčelníkem přechodů hranic pro strážnický okrsek. S Jaromírem Hlubíkem aktivně spolupracoval také učitel Miroslav Nechyba a společně organizovali převádění osob přes hranice na Slovensko.

kpt. Jaromír Hlubík
Stan velitelského štábu
Blízký východ

kpt. Jaromír Hlubík (uprostřed)

Do organizace se dále zapojili pan Šimlík, pan Podlucky, pan Pokorník, paní Ondrušová a pan učitel Vilém Jagoš. Skupina byla brzy vyzrazena a vydána gestapu. Hlubíkovi a Nechybovi, se ale podařilo uprchnout přes Slovensko do Anglie, kde se zapojili do naší zahraniční armády. Ostatní byli zadrženi gestapem a uvězněni v koncentračních táborech.

Jaromír Hlubík (1905–1958) byl československý učitel, odbojář, štábní kapitán, pobočník arm. generála Hasala. Pocházel z Loukova u Bystřice pod Hostýnem, v Lipově začal učit roku 1930 a patřil zde také k organizátorům společenského života v obci a k místním sokolům. Po vzniku protektorátu se zapojil do domácího odboje, pomáhal zajišťovat ilegální přechody hranic dobrovolníků odcházejících do zahraničních jednotek v rámci Obrany národa, konkrétně skupiny pplk. Vladimíra Štěrbý. Po prozrazení byl sám nucen odejít. Působil v Jugoslávii, kde pomáhal uprchlíkům z Protektorátu na cestě do Francie. Zařizoval cestu vlastenců od maďarských hranic do Záhřebu a pak dále. Používal krycí jména Jovan Zora nebo poručík Zora. Prováděl i pohovory, které zapisoval a zasílal pplk. Heike - Stojkov. Později sám odešel do zahraniční armády a zúčastnil se bojů na blízkém východě, bojů o Tobruk a také

o Dukelský průsmyk. Po válce se Jaromír Hlubík vrátil k učitelské kariéře. Po únoru 1948 byl jako uznávaná osobnost z politických důvodů pronásledován a perzekuován, zbaven učitelského místa v Lipově. Přes protesty místních obyvatel, kteří na jeho podporu zorganizovali podpisovou akci, byl přeložen do Velké nad Veličkou, ovšem i odtud musel po nějaké době odejít. Poté pracoval v národním podniku Fruta Kunovice. Zemřel náhle na srdeční infarkt 17. října 1958.

Jan Kocmánek (1918-1953) Rotmistr letectva, letecký mechanik, letecký kontrolní asistent a pilot ve výcviku 312. čs. stíhací perutě RAF v Anglii se narodil 10. února 1918 v Radošově v okrese Třebíč. Vyrůstal v nedalekém Přímělkově. Po absolvování obchodní školy pracoval nejprve u firmy Baťa a později jako lesní praktikant. Uprostřed okupace se mu podařilo téměř nemožné. Ve chvíli, kdy nacisté ovládali téměř celou Evropu, odešel z domova, aby se dostal k našemu zahraničnímu odboji. Podnikl nebezpečnou cestu přes Německo, odkud se dostal až do jižní Francie a pak do Španělska. Tam byl zatčen a uvězněn v nechvalně známém frankistickém koncentračním táboře Miranda de Ebro. Ve stejné době zde byl zadržen i sestřelený čs. stíhací pilot kpt. František Fajtl. Španělé se však již v té době snažili nerozhněvat si zbytečně spojence, a tak se důvěrníkovi čs. exilové vlády v Madridu Zdeňkovi Formánkovi a také Britům, podařilo zajistit Kocmánkovo a Fajtlovo propuštění a jejich odjezd do Gibraltaru.

K čs. jednotkám na britských ostrovech dorazil Jan Kocmánek 30. října 1942. V únoru následujícího roku byl přemístěn k letectvu. Až do konce války sloužil jako letecký mechanik, letový kontrolní asistent a pilot ve výcviku u 312. čs. stíhací peruti RAF. V Británii potkal Anežku Smaženkovou z Lipova, která zde legálně pracovala. Vzali se tam a narodila se jim tam v roce 1944 dcera Emilie. Žena se i s dcerkou vrátili zpět do Lipova hned po konci války a v lednu 1946 se jí narodil syn Jan. Společně čekali na návrat svého tatínka, až bude uvolněn ze služby Britského královského letectva RAF. Demobilizován byl Jan Kocmánek až v dubnu 1946. Vrátil se do rodného kraje s hodností rotmistra letectva v záloze. Byl vyznamenán čs. medailí za chrabrost a vojenskou medailí za zásluhu

**Jan Kocmánek s Anežkou Smaženkovou
Velká Británie**

II. stupně. Jako zahraniční voják dostal do národní správy podniky po Němcích na Třebíčsku a Jihlavsku. Tuto správu vykonával svědomitě a poctivě. Po roce 1948 byl perzekuován jako spousta jiných čs. letců z RAF a soudem byl nakonec v prosinci 1950 po vykonstruovaném procesu za rozvracení republiky poslán na 12 let do vězení. Prošel několika pracovními tábory, včetně uranových dolů v Jáchymově. 6.4.1953 se v nechvalně známé věznici „Na Borech v Plzni“, kam byl umístěn zastal spoluvězně, kterého fyzicky napadli dozorci. Bohužel se jejich hněv obrátil na Jana a ubili ho k smrti. Rotmistr letectva v záloze Jan Kocmánek je pochován se svojí ženou ve společném hrobě v Lipově. Bylo mu pouhých 35 let. (V neděli 6.4.2025 jsme v obci Lipov v okrese Hodonín s kamarády z klubů vojenské historie, uctili památku rotmistra letectva v záloze Jana Kocmánka, položením věnce na jeho hrob se znakem 312. československé stíhací perutě RAF. 6.4.2025 totiž uplynulo přesně 72 let od jeho tragické smrti. Pietního aktu se účastnil také jeho synovec Miroslav Kolařík s manželkou.)

Bratři Miroslav Fajkus (1922 – 1990) a Antonín Fajkus (1923-2025)

V Lipově se v domě č.p. 32. narodili dva bratři, kteří se za druhé světové války významně zapojili do bojů v Pacifiku proti Japonsku, spojence nacistického Německa.

Starší z bratrů Miroslav Fajkus se narodil 24.11.1922 a mladší Antonín Fajkus Jr. 04.12.1923.

Rodina před 2. sv. válkou odešla do USA za prací, kde se oba bratři po napadení USA Japonskem v roce 1941 (útok na Pearl Harbor), dobrovolně přihlásili do armády Spojených států amerických a bojovali ve válce v Pacifiku jako českoslovenští občané v armádě Spojených států amerických.

Starší Miroslav Fajkus narukoval k námořnictvu a sloužil jako SM3c (Signalman Third Class) na Torpédoborci USS Putnam DD-757. Účastnil se námořní války v Pacifiku a bitev u Iwojimy a Okinawy proti Japonsku. (tento torpédoborec sloužil také jako podpora letectva USA, kdy předával důležité informace letectvu USA (pilotům) o pozicích japonského letectva a speciálně o sebevražedných japonských letounech Kamikadze a za tuto službu byla loď Putnam vyznamenána třemi námořními hvězdami. Miroslav Fajkus zemřel 3.10.1990 ve věku 67 let v USA.

Mladší, kapitán USAAF (letectvo Spojených států amerických) Antonín Fajkus Jr. se stal stíhacím pilotem USAAC (později USAAF) velitelem žluté letky 40. stíhací perutě Rudých ďáblů (35th Fighter Group/ 40th Fighter Squadron) a také on bojoval ve válce v Pacifiku proti Japonsku.

Za své bojové zásluhy obdržel 6. leteckých medailí, měl 1 potvrzený (3.4.1945) a 1 pravděpodobný sestřel japonské-

ho Zera (Japonský stíhací letoun Micubishi A6M) a nespočet pumových útoků na nepřítele. Za jeden takový, který sám naplánoval a zlikvidoval japonské dělostřelce ukryté v jeskyních na ostrově Luzon s letounem P-47 Thunderbolt a sestřel japonského letounu, byl povýšen do hodnosti kapitána USAAF.

Létal na čtyřech typech amerických stíhacích letounů, Curtiss P-40 Warhawk, Bell P-39 Airacobra, Republic P-47 Thunderbolt a North American P-51 Mustang. Měl za sebou 190 operačních misí a 550 letových hodin. Místa jeho dislokace byli: Nadzab a Gusab / Nová Guinea, Schoutenove ostrovy a Moluky / Indonésie, Luzon / Filipíny, Okinawa / Japonsko. Kapitán Antonín Fajkus se stal po válce členem pobřežní stráže Michiganského jezera a psal také básně. Zemřel tento

rok 5.2.2025 v Chicagu ve věku 101 let, jako poslední známý stíhací pilot druhé světové války narozený v Československu. Pohřeb měl se všemi vojenskými poctami kapitánovi letectva Spojených států amerických (USAAF). Historik Jiří Klůč o kap. Antonínu Fajkusovi napsal knihu „Čech od Rudých dlabů“. (tuto knihu je možné zakoupit i na Obecním úřadě v Lipově).

Za své služby v americké armádě tehdy obdrželi bratři občanství Spojených států amerických. Celý život mluvili plyně česky a dodržovali české tradice ať už folklorní nebo byli členy Českého Sokola a České atletiky v Chicagu. Antonín Fajkus se svojí manželkou Lorraine Fajkusovou (potomek českých rodičů, paní mluví taky plyně česky) byli spolu v manželství neuvěřitelných 77 let a drží rekord nejdéle sezdaného česky mluvícího páru (82 let, je evropský rekord,

který drží pár z Belgie). Oběma bratrům zbudovala obec Lipov letos na místě, kde stál jejich rodný dům, č.p. 32 malý pomník.

A na závěr zde musím vzpomenout ještě jedno jméno.

V Lipově se v domě č.p. 113, 02.08.1922 narodil **Jan „Timothy“ Karásek (1922-2000)**, rodiče Marie a František Karáskovi.

Pan Jan „Timothy“ Karásek sloužil za druhé světové války ve Velké Británii u naší 311. čs. bombardovací peruti RAF jako letecký mechanik. Po válce odešel do Kanady, oženil se tam se ženou jménem Iris a založil zde rodinu. Umírá 22.11.2000 a je pohřben v Brooks, Lethbridge Census Division, Alberta. Měl syny Franka Alberta a Johna Timothyho. Bohužel ti už jsou také po smrti a o životě jejich otce nemáme kromě jeho armádní letecké karty mnoho informací. Napsal jsem dopis do Kanady jeho vnučce Sheile o doplnění informací o jejím dědečkovi, zatím bohužel bez odpovědi. Pokud má někdo z místních nějaké znalosti, o minulosti a životě pana Jana Timothy Karáska budu rád za veškeré informace.

Čest památce všem, kteří v této válce sloužili a bojovali za svobodu!

Dušan Prachař

REGISTRATION CARD—(Men born on or after January 1, 1922 and on or before June 30, 1924)

SERIAL NUMBER 1. NAME (Print) SR ORDER NUMBER
N 352 ANTHONY FAJKUS 12106

2. PLACE OF RESIDENCE (Print)
3206 SO. HAMLIN AVE. CHICAGO COOK ILL

3. MAILING ADDRESS
SAME

4. TELEPHONE
LAWN 1804

5. AGE IN YEARS
18

6. PLACE OF BIRTH
LIPOV

DATE OF BIRTH
DEC 4 1922 CZECHOSLOVAKIA

7. NAME AND ADDRESS OF PERSON WHO WILL ALWAYS KNOW YOUR ADDRESS
ANTHONY FAJKUS SR. 3206 SO. HAMLIN

8. EMPLOYER'S NAME AND ADDRESS
CECO STEEL

9. PLACE OF EMPLOYMENT OR BUSINESS
57th and 26th St. CICEO COOK ILL

I AFFIRM THAT I HAVE VERIFIED ABOVE ANSWERS AND THAT THEY ARE TRUE

D. S. S. FORM 1 (Revised 6-1-45) (over)

Lístek ze zápisu A. Fajkuse do armády v USA

Ze starých lipovských letopisů 15

1925 – sto let

Zima obvyklá, mírná, jen neodbytná. Ještě v polovici března sněží a dne 18. 3. klesl teploměr na

– 10° C. Proto i se stavbou na občanské škole počato až po Velikonocích 14. dubna.

Od 9. 8. do 25. 8. měli jsme v Lipově vojáky těžkého dělostřeleckého pluku č. 125 ze Znojma. Konali cvičení na ostro. Stanice děl byla u Blatničky a Boršic. Střílelo se přes Šumárník u Suchova na Dubinu. Na faře ubytován velitel podplukovník Raymund Beil se svou paní a pobočníkem nadpo-

ručíkem Matelou. Ve stodole byli čtyři jezdecké koně a dva vojáci. I v Louce bylo mnoho vojáků a důstojníků se svými paničkami.

V červenci a v srpnu vykonali dva úředníci zemského výboru – účetní rada Pšenčík a účetní úředník Pražák revizi obecního hospodářství. Výsledek byl, že starosta Josef Maňák povinen obci hraditi obnos 25 700,- Kč, což se i uvolil do konce roku učiniti. Dřívější úřadující náměstek František Karásek povinen hraditi 6 000,- Kč.

Měšťanka počátkem září dohotovena. Bohužel peněz na zaplacení dosud páni radní nesehnali.

13. 9. posvěcena nová budova školní děkanem Mikulášem Fischerem, farářem strážnickým u svatého Martina, který ukončil svěcení pěknou řečí o školním vzdělávání na základě křesťanském. Svěcení měšťanky mělo být aktem slavnostním a všeobecným, ale ve školním výboře vystoupil proti tomu prozatímní správce školy Josef Vojkůvka, který vždy se staví proti všemu církevnímu.

Budova sama byla prohlédnuta a úředně přijata dne 28. prosince 1925.

Stavba železniční dráhy očividně pokračuje, zvláště na úseku Veselí – Lipov, což nelze říci o další stavbě Lipov – Polana (tunel). U stavby viaduktu za Maňáckými mlýny velkou překážkou je štěrková, mokrá spodina, takže se nelze dokopati pevných základů, zato spoustu vody nelze vyčerpali pumpami, ač pracují ve dne v noci. V Lipově započato koncem listopadu se stavbou nádražní budovy, která měla být do nového roku hotova. Silné mrazy v polo prosince učinily další práci nemožnou a proto další stavba odložena na jaro.

15. listopadu byly volby do národního shromáždění. Odbyly se klidně a bez hlučivých agitací.

Výsledek dle kandidátek:

č. 3 Československá strana agrární	1 hlas
č. 5 Československá sociálně demokratická strana dělnická	85 hlasů
č. 8 Československá strana živnostenská	48 hlasů
č. 12 Strana národní práce	9 hlasů

č. 14 Československá strana domkařů a zemědělců

10 hlasů

č. 15 Komunistická strana Československa

21 hlasů

č. 20 Národní demokracie (Kramář)

9 hlasů

č. 21 Československá strana socialistická

2 hlasy

č. 22 Strana republikánská

333 hlasů

č. 26 Československá strana lidová

258 hlasů

č. 28 Židovská strana

1 hlas

Počet hlasů komunistických se vysvětlí přítomností všelijakých dělníků ze všech koutů republiky, kterým mnozí naši dělníci sedli na lep.

(Ze zápisu ve farní kronice)

Prvního června r. 1925 pořádal náš sbor veřejné cvičení sekerkové spojené s večerní zábavou. Pořad byl velmi pestrý a proto se skutečně dobře vydařil, při prostných pracoval též vnorovský sbor i s členkami, na této slavnosti byli vyznamenáni dva bratři za jejich nezištnou činnost ve sboru.

(z Pamětní knihy sboru dobrovolných hasičů v Lipově)

Dne 30. května 1925 se na Vápenkách v tamní škole narodila jejímu řídícímu učiteli Jiřímu Mackovi a jeho manželce prvorozená dcera Jiřina, v dospělosti provdaná Vavříčková. Jiří Macek asi po šesti letech i s rodinou přesídlil do Lipova, kde dostal další učitelské umístění a kde si vybudoval i rodinný dům. Jeho dcera, paní učitelka Jiřina Vavříčková strávila většinu svého profesního života působením na ZDŠ v Lipově. V letošním roce 2025, 30. května, se paní učitelka Vavříčková dožila sto let.

Historie Literárního kroužku Lupínek na ZDŠ v Lipově a jeho stejnojmenného školního časopisu.

V roce 1964 vznikl pod záštitou tehdejšího Státního nakladatelství dětských knih (později Albatrosu) tzv. Klub mladých čtenářů (KMČ). Tento klub (navzdory různým politickým „úlitbám“ té doby) měl za cíl podporovat četbu dětí a mládeže mnoha rozmanitými formami.

I v Lipovské ZDŠ (Základní devítileté škole) vznikl a řadu let působil z iniciativy a pod vedením paní učitelky Jiřiny Vavříčkové Literární kroužek, který byl organizován v KMČ. V sedmdesátých letech se, vlivem politické reality, musel „tvářit“ i jako pionýrský oddíl.

Lipovský literární kroužek (jeho členové s paní učitelkou Vavříčkovou) na tehdejší dobu vyvíjel docela pestrou, zajímavou a zásluhou činnost. Pro své členy i pro ostatní žáky na ZDŠ v Lipově: práci s knihou a obecně s literaturou, písemným projevem, sběrem lipovských po-

věstí, veřejným vystupováním na kulturních akcích, recitačních soutěžích a podobně.

Jedním, dnes již pozapomenutým, průběžným kulturním počinem bylo zřízení a a několikaleté vydávání školního časopisu Lupínek. Na základě tehdy nezbytného povolení Okresního národního výboru se jednalo o cyklostylovaný, ručně dobarvovaný několikastránkový materiál, uveřejňující zvláště literární texty lipovských žáků, doplněných o jednoduché kvízy a soutěže, se kterými pomáhali i lipovští pedagogové. Například přírodopisné okénko „kdo to ví, odpoví“, připravovala paní učitelka Dančíková, literární okénko podporovala samozřejmě paní učitelka Vavříčková, hlavičku časopisu navrhla paní učitelka

Zakopalová atd.

Žáci, členové Literárního kroužku, sami prepisovali texty na psacím stroji na cyklostylové blány, tiskli, vybarvovali a kompletovali časopis;

Pro lepší představu o obsahu v tomto časopise nebude nic lepšího, než uvést ilustrační výtah z více než padesát let starých textů, který zároveň přiblíží i tehdejší vlastní činnost členů literárního kroužku.

Ukázky z časopisu Lupínek z let 1970 - 1971

Nejlepšího přítele najdeš v Praze

a to na sjezdu Klubu mladých čtenářů. A teď vám povím, jak jsem si já a ještě další děvčata našla přítelkyně. V roce 1969 jsem byla v Praze na sjezdu KMČ, kde jsem se seznámila se skupinou děvčat z Moravských Budějovic. Po návratu domů jsme si začali psát. Psala jsem si a ještě píše se třemi děvčaty. Jedna z nich se jmenuje Maruna Nejedlíková a s tou to všechno začalo. Napsala, že její sestra by si chtěla psát s mou sestrou. To už byla druhá dvojice. Obě sestry mají kamarádky, kamarádky mají zase kamarádky, no, zkrátka a dobře, z jednoho dopisování vzniklo dalších šest.

Ale to ještě není všechno. Přišly prázdniny a protože jsme byly hodně zvědavé, hlavně sestra s kamarádkou, domluvily jsme se a jelo se na prázdniny k úplně cizím lidem. Dopadlo to dobře.

Potom přišlo posvěcení, po našem hody. Kamarádky přijely zase k nám i s babičkou. Takže teď se přátelství rozrostlo i na babičky, které si rády spolu popovídají.

Toto je můj první a asi i poslední příspěvek do Lupínku. Moc nerada budu odcházet ze školy, protože se budu muset rozloučit s Literárním kroužkem, do kterého chodím už třetí rok. Strašně závidím těm dětem, kteří ještě ve škole zůstanou a nejvíce malé Zdeničce, protože ta si toho užije nejvíce.

(Ludmila Karásková, 9.A)

Obraz ze života vesnice na podzim.

V tomto roce nás podzim překvapil svou chladnou nevlídnou tváří. Ale lidé musí pracovat, ať je teplo nebo zima. Po silnici s hukotem projíždí traktory JZD, jejich vleky jsou naplněny cukrovkou. Družstevníci se snaží uchránit svou úrodu před velkými mrazy. Zatím se jim to daří. Brambory už jsou dávno sklizeny, zůstává řepa. Také se lidé snaží připravit půdu k zimnímu spánku, ryjí, shrabují listí, kterého je všude dost. Nad vesnicí se pohupuje pěkně zbarvený papírový drak. Nastávají Dušičky a mnoho lidí spěchá položit věnce a kytice na hroby svých zesnulých. Ptáci odlétají a jenom sem tam je vidět černou vránu letící nad obcí. Podzim cítí i zvířata. Stěhovaní ptáci odlétají na jih. Také děti se zdržují více doma než na ulici. Podzim je docela pěkné období a myslím, že většina lidí ho má ráda.

(Antonín Klimek, 9.A)

Moje prosincová cesta do školy.

Venku je mlhavo a nevlídně, skoro ještě tma, když se ozve maminčin neúprosný hlas: „vstávat, již je nejvyšší čas.“ Tato věta patří mě a mému mladšímu bráškov. Při pohledu do okna, na které bubnuje vítr a tluče prosincový déšť, se mi nechce za nic na světě z teplého pelíšku. Ale pohled na budíček, kde ručičky postupují větším tempem než v hodině matematiky od minuty k minutě, nás nutí k rychlému činu. S rychlostí, za jakou by se nemusel sty-

dět ani požárník, na sebe hodíme šaty. h se ošplích-neme a učešeme. To už má maminka na stole nachystanou snídani. Víím, že by bylo naprosto zbytečné s ní diskutovat o tom, že nemáme čas, proto se snažím co možná nejrychleji vypít mléko a zakousnout kouskem chleba nebo rohlíku. Obvyčejně se právě v tuto dobu ozve v rozhlase časové znamení 7 hodin 30 minut. To je nejvyšší čas, abychom vyrazili, protože cesta do školy nám trvá téměř 10 minut a u nás ve škole se začíná v 7.45... Zbývá letmý pohled, zda nám nic nechybí. Bratr si třeba ještě vzpomene, že má mít podepsanou žákovku. Konečně za námi zapadly dveře. A jsme na silnici plné bláta a vody. Pavel nabírá závodní rychlost, vzpomněl si totiž, že má ve třídě službu. Přidávám také do kroku, když za sebou slyším volání: „Věrko, vezmi Naděnku do školky, já dnes nemám čas“. Je to sousedka z protějšího domu a už mě strká do ruky malou dcerku. Tak co mi zbývá? Tu si uvědomuji, že mám v mlékárně kupovat rohlíky na sva-

Mladší generace zná paní učitelku již spíše jenom jako vítální důchodkyni

Před 55 lety Literární kroužek pronikl i do celostátního časopisu Sedmička

činu. Jen aby tam už pekař byl, někdy se, jako schválně, opozdí. Sláva, už přijel... Už ode dveří prosím tři rohlíky a se slovy „maminka to zaplatí“ pádím z mlékárny. Nevinná otázka malé Naděnky „Vjejko, pjoč tak utíkáme“ mě náladu nespraví. V rekordním čase dobíháme ke školce, předám Naďu a pádím do školy. Ve dveřích málem porazím pana školníka, který protentokrát ani nemá čas zkontrolovat mou obuv. Vbíhám do třídy, v patách za mnou soudružka učitelka Vavříčková a už mě volá k tabuli. Mám mluvit na téma „Moje prosincová cesta do školy“. Ale uznejte, dá se na toto téma vůbec mluvit?

(Věra Štípská, 8.B)

Poklad

Huťovi bydleli na svahu v malém zchátralém domku blízko lesa. Jednou na Zelený Čtvrtek, v tento den se otevírají poklady, byla už skoro půlnoc, přiběhla sousedka ke Štípským: „susedo, susedo, u Huťů horí“, křičela sousedka, lapaje po dechu.

„Počkejte, už letím“.

Tetka Štípská si rychle nazula papuče a už byla venku.

„Vidíte, henkaj, to je ohnisko, jak náviduo (kupka sena)“.

„Nale dyť to nehorí. Podívaj sa, jaké je to modručké. Dyť to je zuato, to je pokuad“.

„Podme tam, nabere me si teho!“

„Idu sa oblécť“

Tetka na sebe naházela jupku, tenký vlnáček a vyrazila. Venku se leknutím roztrásla. Skrčený domeček tam stál jako jindy a zlato nikde. A to se obě tetičky těšily, jak se budou oblékat do drahých šatů a zatím byl poklad pryč.

(Jana Karásková, 8.B)

Moje maminka

Mou maminku zdaleka každý pozná. Je malá a dosti silná. Z vrásčitého obličej se na mě usmívají její modré oči. Prošedivělé vlasy vykukují zpod pestrého šátku. Ráda se s lidmi baví a ráda se s nimi směje. Proto ji mají na závodě rádi. Jezdívá každý den do Veselí do práce. Má mnoho starostí. Babička je churavá, Mira stále něco chce a já často zlobím. Ale maminku mám nade všechno rád a budu jí pomáhat.

(František Chmelař, 4.tř.)

Andulky

Na dvoře ve velké kleci jsme měli dva páry andulek. Byly pestře zbarveny. Vesele nám zpívaly po celý rok. V létě měly v budkách malinká bílá vajíčka. Na vajíčkách seděly tak dlouho, až se vylíhly malé andulky. Když se začaly opeřovat, zahynula jim znenadání maminka. Napřed krmil mladé sameček, ale zahynul na druhý den také. Dva dny malé andulky vůbec nic nejedly. Když jsme se se sestrou vrátily ze školy, lilo jako z konve. Vyšly jsme na dvůr a vzaly malé andulky domů. Přinesly jsme je do kuchyně a daly na teplé místo. Pokoušely jsme se je krmit, ale pily jen vodu. A tak na druhý den také zahynuly. Bylo nám všem moc smutno.

Přání k MDŽ

V pondělí je svátek žen, svátek žen a matek.

A vy máte, soudružko, v ten den také svátek.

My vám chceme blahopřát, popřát hodně zdraví, a za vaše starosti nesem dárek malý.

Přijměte tu maličkost, my vás máme rádi.

A ta dnešní 6.B

bude vždycky s vámi!

(Soudružce učitelce Dančíkové napsaly žákyně 6.B)

Noční branná hra.

Koncem ledna jsme hráli noční brannou hru. Naším hlavním úkolem bylo dostat se o desáté večer nepozorovaně z domova na určené místo. Se strachem jsem se dostavila na most, kde soudružka učitelka čekala na členy kroužku. Netrpělivě jsme očekávali posledního účastníka. Chodili jsme nenápadně v blízkosti jejich domu. Najednou něco zaskřípalo, otevřelo se okno a Tonda vyskočil ven. Se zvláštním pocitem za jasné noci jsme šli do Lipova. Tam na nás čekali členové kroužku z Lipova. Každý živě vyprávěl, jak se mu podařilo uniknout rodičům.

Pak nám paní učitelka vysvětlila pravidla hry, kterou jsme si zahráli v blízkém lese. Hra byla jednoduchá, zábavná a všem se velmi líbila.

S reportéry u pionýrského kroužku Lupínek v Lipově u Hodonína

HEMĚLY TO SELKY LEHKE S OBLEKANÍM

Fantázie je půdním napřed, látkách zástěry nazval s různě tkaného plátna, blůz, šifrárnem barvená, kordule je vyřezané vesty, a i když bude Janě Karáskové třináct roků, Jarmila ji pomáhá. Dole u sukne je „vyspravuje sobotu“, to aby spodní sukni rubáste by vidět. Ale nejhláší se vlaho bývalé ústřední látku „koncama na dle“, Na čele se složí jork, vzadu suk, jinak také uzel, na hlavě uší, ale s opovzdávajmo ulína nemají nic společného. A kloví co se všechno ještě musí, je to úplně věda obléknout si správně kroj.

OŽENÍ SE HATAPATA

„Anča, Kača, Marína, to sú pěkný tri miena.“ křičí se Jirka Houčků dčáct o starouš mrvíčků „a babuľa, to je duľa, spodu s pece na Matúša. Matúš se jí potekau, chyta gáté, uškúli“ Jedna z dívek na Jirku jako vyblábná, Jirka povyskál, jako si chytil gáté a uškú. Všechno je jako, i Sečkář s malou Prachelovou jako pleťou korbě (tenčí), nic není doopravdy: dícké: to lipová nocivní hry horňáckých dětí.

Kluci, teď se hezky chytáte a domlouvat. A děvčata, dejte do toho to sedlácké horňácké pohupování, rozkroče se a houpejte se teď jako poláci.“ poudu je vedoucí Jilina Vavříčková a napodobuje taporné pohupování s rukama v bocích. Sečkář s malou Prachelovou doli jako pleťou korbě, děvčata zpívají.

Oženiu se hatapato, vzou si ženu Helenu...“

Veselé plánička rozjasňuje polomourní den, ale tláčovina je pořád chladná a z kamen se zlomyslné kouř. Těšit mroko nad vsi plněnými sedlácký snh.

GALÁNI a GALÁNEČKY

V LIPOVĚ ZÁČINAJÍ VÁNOCE

Chlapci a děvčata – pionýři v Lipově u Hodonína – vydávají literární časopis Lupínek, podle náhali se také nazývají. Kromě jiné činnosti spolupracují s Klubem mladých čtenářů, když jme u nich byli na návštěvě, připravovali vánoční besídku.

Na vánoční besídce Lupínek převládá sdělní, hr, umělecká, povídky. Povídky jsou jenom v Lipově, u jich mohli pobádat o šedé nebylo.

„Dyť byli náš tatíček malý, ešte chlapec, chodil písati s ostatními klukama hrby. Protale byli najmilodij, museli obháňat hrby, kers se rozbiňaly. To pávávali v Ratíovici. A hankaj, jak táče ten potáček, tal z toho jork vyléta ženák, obléčend jak Bezcenka, a hned vofofo, aby zavafali aj ostatní a doli si kúpili razomajin. Tatíček vlečko chlapcom povědli. Ale protale bylo pravě pořadne a to dycky hatrami vylázož z vody, tak jak to chlapci učili, doli so uškát pryč...“

Foto Miroslav Martinovský MICHAL CERNÝ

Děvčata z reportáže nám už "přiměřeně" zestárla

Po jedenácté hodině jsme se vydali na zpáteční cestu, na které nás doprovázeli i Lipovjané. Tu noc se nám všem dobře spalo.

(Poznámka autora článku: paní učitelka Vavříčková měla samozřejmě s rodiči dětí předjednané, že jim „utečou“.)

(Vlasta Fišerová, 7.A)

Co je to mír?

Zeptal se kdysi můj malý bráška,
dítě nadmíru zvědavé:

„co je to, tatínku, válka?

Dá se to chytnout a nebo ne?“

Táta se chvíli zamyslel,

pak posadil si kloučka na koleno.

„Válka? To je to nejhroznější jméno,

tomu ty ještě nerozumíš, synku náš,

já ale přeji už dnes tobě,

ať ji nikdy v životě nepoznáš“.

Hoch odběhl a hraje si zas dál.

Snad už ani neví,

no co se před chvílí táty ptal.

Přichází večer, hoch vrtí se stále ve své postýlce.

Maminka, ta zná dobře svého synka,

ví, že se chystá k vážné otázce.

Hle, už je tady:

„A mír, maminko, jak vypadá?

Dá se mír chytit nebo ohmatat?“

Maminka k němu usedá

a bere jeho drobnou ručku do své:

„Ba, chlapče, mír se chytnout dá

a je to docela prosté.

Pamatuj si, že mámina dlaň a její pohlázení,

to je ten pravý mír,

nic krásnějšího na celém světě není.“

Klouček se rychle uklidnil

a už se na nic neptá.

Nač taky, vždyť si drží v ručce mír.

Máma ho spícího pohladí a šeptá:

„kéž by tě celým životem provázel

a tys šťasten byl.“

(Věra Štípská, 8.B)

Dálkové poděkování paní učitelce Vavříčkové

Vážená paní učitelko, dovoluji Vám na dálku, ale o to upřímněji jménem všech dávných členů Literárního kroužku a také ostatních žáků lipovské ZDŠ, které jste kdy učila, poděkovat Vám za vše a popřál Vám všechno dobré.

Zakončil bych tedy stylově a literárně přiléhavým, byť mírně zprofanovaným názvem básně S. K. Neumanna:

„**Vám poděkování a lásku Vám**“, od několika generací lipovských žáků, které jste kdy učila.

V úctě Pavel Štípský, červen 2025

Poznámka: Mladší generaci a dalším neznalým bych si dovolil vysvětlit, že se jedná o název básně opěvující Sovětskou armádu a Sovětský Svaz, jež byla hojně recitována v našem mládí na různých veřejných akcích.

Statistika

Počet obyvatel Lipova k 31.12.2024 byl celkem 1470, z toho 721 mužů a 749 žen.

Průměrný věk obyvatel Lipova k 31.12.2024 byl 44,31 let.

V roce 2024 se narodilo 16 dětí, z toho 6 chlapečků a 10 holčiček.

V roce 2024 zemřelo 17 lipovských občanů, z toho 12 mužů a 5 žen.

4 tisíce kilometrů pěšky po Evropě!

Ve spolupráci s Obecní knihovnou Lipov nás jeden chladný únorový podvečer navštívil v místní knihovně lužický rodák Michal Vrbovský, který nám vyprávěl jeho zajímavou cestu Evropou, kdy se zkrátka sebral a vyrazil pěšky po Evropě.

Inspiraci k této cestě našel ve ztracené lásce, následně konzumaci alkoholu či Kazmově dokumentu o cestě do Santiaga de Compostela. Největší motivaci mu dal vášnivý chodec Matúš Lašan, který šel pěšky po evrop-

ských horách, od Černého moře až po Španělsko. To byla pro něj hlavní inspirace, ale nechtěl riskovat celou cestu po horách, a tak si udělal vlastní trasu, kterou za pochodu měnil.

Mladý cestovatel strávil na cestě 135 dnů, které prošlapal vlastníma nohama. Celkem ušel 4000 kilometrů, během kterých navštívil 9 evropských států a 14 národních parků. Jeho rekordem bylo 52,7 kilometrů za jeden den.

Michal si dal záležet na přípravách a investoval čas do vy-

dělávání peněz na potřebné vybavení. Celkem jej vyšla výbava na cca 110 tisíc včetně batohu, ten však trochu podcenil a nadělal mu po cestě drobné neplechty. Ovšem našel si cíl a za ním si tvrdě šel. Dřel v práci, aby si mohl splnit to, o čem spousta jenom sní, ale nikdy si nesplní. I tohle může být pro čtenáře zajímavý příběh, který leckoho může nakopnout k tomu, že tu žijeme jenom jednou. A kdy jindy si splnit své sny, než teď?

D: Ahoj Michale, co bylo pro tebe impulzem, že ses vydal na cestování po vlastních nohách?

M: Bylo to víc věcí, které mě k tomu nasměřovali. Inspirovali mě Vagabundi na cestách k nějaké větší cestě. Jedná se o dvojici cestovatelů, které jsem našel na Instagramu. Po rozchodu s bývalou přítelkyní jsem se stal na krátkou dobu alkoholikem. Zároveň jsem viděl Kazmu, který vyrazil na poutní cestu do Santiaga de Compostela. Tak jsem se rozhodl, že by mi tahle cesta mohla pomoci. Prvně jsem letěl do španělského města Bilbao. Odtud jsem se přesunul do města Oviedo, kde jsem za 12 dnů ušel 320 kilometrů. Tam jsem se trochu zasvětil do chození a začal jsem se o to zajímat víc. Začal jsem sledovat víc lidí, kteří se chození věnují a absolvují různé treky po světě. Začal jsem dělat menší výzvy. Pěšky do Bratislavy z Lužic. To jsme ušli 80 kilometrů za 17 hodin. Byly trochu puchýře, ale zvládli jsme to. Dále jsme šli pěšky na Sněžku z našeho domu. To bylo 344 kilometrů za 7 dnů. Tam jsem si chtěl vyzkoušet, jestli dokážu žít na takové cestě levně. Celá cesta na Sněžku mě vyšla na zhruba 2200 Kč. Což splnilo moje očekávání, že dokážu takhle přežívat. Celý týden jsme spali ve stanu venku.

D: Když ses rozhodl pro své první cesty, jak vypadala tvoje fyzická? Trénoval si nějak?

M: Upřímně moc ne. Sem tam si zahraju fotbal a občas jsem chodil na kratší procházky, ale nic víc. Byl to spíš hec. Vycházeli jsme v listopadu o půlnoci a na západ slunce jsme dorazily k cedule Bratislava. Žádná speciální příprava nebyla, stejně jako na velkou cestu po Evropě. Takže to zvládnout může opravdu každý, kdo se pro to rozhodne. Vlastně jsem na to neměl ani čas. Abych mohl moji cestu uskutečnit, tak jsem měl dvě práce. V průměru jsem dělal 250-300 hodin měsíčně, takže to ani nešlo. Měl jsem skoro 110 kilo + batoh, když jsem vycházel na cestu, což znamená, že jsem shodil něco kolem 20 kilo za mou cestu. Můj výdej byl větší, než příjem. U nás v Česku není těžké se dostat k jídlu. Za to, když jste v přírodě, tak na výběh moc nemáte.

D: Ulovil si něco v přírodě?

M: Nic jsem neulovil, naštěstí ani mě nic neulovilo. Člověk musí počítat s tím, že má rezervu u sebe s jídlem. Občas se mi stalo na Balkánu, že byl problém něco sehnat. Ve srovnání s našimi obchody nebo večerkami, to tam bylo dost chudé. V obchodech byla hodně Coca Cola a pivo, protože tam lidé na vesnicích hodně pili. Byly dny, kdy jsem za celý den jedl jenom jedny malé sušenky a 2x Coca Colu. A zá-

roveň jsem zažil dny, kdy jsem 20-30 hodin nejedl vůbec. Takže to nebylo vždy tak růžové, jak to vypadá.

D: Jaký byl cíl tvé cesty?

M: Cesta je cíl. Při cestě do Santiaga mě nadchlo poznávání nových lidí a jejich příběhů. Proto následovala myšlenka zkusit nějakou větší výzvu a něco poznat, než odejdu z tohoto světa (smích).

D: Jak se proměnila tvoje osobnost během tvé cesty?

M: Myslel jsem si, že jsem introvert, ale moc lidí mně říká, že nejsem. Každopádně nebál jsem se zeptat cizích lidí. Celkově ta cesta mě proměnila. Mám rád samotu, ale lidé mi zpříjemnili cestu. Na chvílku zapomeneš, že jsi na cestě sám. Což vystihuje můj oblíbený citát starého dědečka, kterého se ptá mladý kluk, proč mával na cizího člověka, když ho vůbec nezná? On mu odpověděl, že mu zamával proto, aby zapomněl na své strasti, během toho, co bude přemýšlet, kdo to byl. Tohle jsem zažil mnohokrát a mockrát mi to pomohlo. V Česku jsou lidé hodně uzavření, hledí si svého. Na Balkáně jsou lidé hodně otevření, vůbec nepřemýšlí, že by mu měl někdo něco ukrást.

Já bych taky nenechal v Česku batoh před obchodem. Báł bych se, že mi ho někdo ukradne. Tam jsem ho prostě nechal, šel si nakoupit a věděl jsem, že mi ho nikdo neukradne. Na Balkáně jsem nad tím nepřemýšlel vůbec. Lidí jsem se po cestě rozhodně nebál. Média často zkreslují pohled na tyhle státy, které jsem prošel. Za celou cestu jsem nezažil, že bych se cítil ohrožený nebo že bych se bál. To jsou moje zkušenosti, které jsem zažil.

D: Ty ses na tuhle cestu nevydal jenom tak, ale udělal jsi sbírku pro jednu rodinu, co nám k tomu můžeš říct víc?

M: Protože mám to štěstí, že můžu chodit, tak jsem se rozhodl pomoci těm, kdo tuhle možnost nemá. Našel jsem si rodinu Viktorinových z Bojanovic. Rodina má tři handicapované děti. Jsou to trojčata a jedna z nich je na vozíku a slepá, což pro mě byla jasná volba, že je to vhodná rodina pro tuhle sbírku. Jediné, co jsem podcenil, že jsem to začal řešit na poslední chvíli, proto mi Donio neumožnilo veřejnou sbírku. Tak jsem to uspořádal na „vlastní triko“ a vybíral jsem to na bankovní účet. Celkem se vybralo 45 255 Kč. Všechny platby, co přišly, jsem převedl a odeslal na účet rodiny. Mám to vytisknuté a podepsané, že jsem si z toho nic nevzal a celou částku jsem daroval rodině. Na to, že to bylo takhle na punk na poslední chvíli, tak jsem rád, že se něco vybralo.

D: Jak se lidi dostali k informacím o tom, aby mohli přispět pro tuhle rodinu?

M: Hodně jsem to sdílel přes sociální sítě na Facebooku nebo Instagramu. Na to, kolik lidí sdílelo tenhle odkaz, tak se vybralo celkem málo peněz, ale asi tomu lidi nevěřili a měli strach, že jsem nějaký podvodník, což chápu. Nedivím se jim, že jsou obezřetní, když to nešlo oficiální cestou, ale je to škoda. Takže až později se to rozběhlo a vysbírala se alespoň tahle částka.

D: Stalo se ti i po cestě, že by někdo z cizinců přispěl, když uslyšel tvůj příběh?

M: Stalo se mi to dvakrát. Jednou v Makedonii, kde poslal jeden kluk 100 euro. Což je krásná částka, na to, že mě vůbec neznal. Dobří lidé stále existují.

D: Proč zrovna Bulharsko jako první země tvého tripu po Evropě?

M: Protože hodně lidí tam jezdí k moři, ale chtěl jsem ukázat lidem, že tam můžou jet za krásnými horami. Jedno konkrétní místo, které mě velmi nalákalo je Seven Rila Lakes. Je to okruh 7 horských jezer vedle sebe.

D: Jaký byl plán tvé cesty? Kde jsi chtěl začít a kde končit?

M: Začátek měl být v hlavním městě Bulharska v Sofii a cíl mělo být portugalské Nazaré. To místo jsem si vybral kvůli tomu, že jsou zde největší vlny na světě, které dosahují až 26 metrů. Zároveň v plánovaném termínu od listopadu v Nazaré začíná surfařská sezóna a s tím spojené závody. Tak jsem si říkal, že by to byla taková krásná třesnička na dortu.

D: Prošel si 9 států. Měl si to naplánované dopředu nebo si měnil cestu „za pochodu“?

M: Jediné, co jsem si naplánoval bylo Bulharsko a zbytek byl punk. Chtěl jsem původně do Srbska. Jelikož jsem byl blíž k Severní Makedonii, tak jsem vyrazil směr Makedonie. Já jsem plánoval podle pocitů a situace. Když jsem řešil problémy s batohy, tak jsem plánoval, že projdu Bosnu kompletně celou, protože tam je povoleno stanování.

Musel jsem kvůli novému batohu jít do Chorvatska dřív a tam stanování není povoleno. Kromě kempů je stanování zakázáno všude, a hrozí za to pokuta. V Chorvatsku jsem přespával, kde se dalo a nejmíň jsem si to užil. Pro mě asi nejhorší vzpomínky byly právě na Chorvatsko, co se týká cesty a přespávání.

D: Jak na tebe působil Balkán?

M: Jednoznačně mám na Balkán nejlepší vzpomínky z celé cesty. Krásná příroda. Skvělí lidé. Rozdíl je taky jestli potkáte lidi na vesnici nebo v turistickém místě, kde jsou atrakce. Zde jsou prostě lidé jiní a chtějí na turistech vydělat. Tím, že jsem neplánoval cestu, tak jsem prozkoumal místa, kam se jen tak někdo nedostane. V jedné bulharské vesničce mi zdejší obyvatelé řekli, že jsem první Čech, kterého potkali. Někdy stačilo jenom přijít k nějaké místní hospodě a už jsem byl pro zdejší atrakce.

Pokud bych chtěl stopovat, tak bych se určitě dostal kamkoliv. Když jsem se místním svěřil, že jdu až do Portugalska, tak z toho byli úplně nešťastní. Chtěli mi pomoci a odvést mě někam blíž.

D: Jak pokračovala tvoje cesta dál?

M: Následovala Severní Makedonie, kde jsou krásné hory na jihu země. Šel jsem okolo pěkného jezera Ohrid, které patří mezi jedno z nejhlubších jezer na světě. Dno má hloubku až 286 metrů a je 30 kilometrů dlouhé a až 15 kilometrů široké. Zde už šel cítit turismus. Bylo tam moc lidí, což vzhledem k mé osamělé cestě úplně nebylo pro mě. Ale stálo to za to.

Následovala Albánie. Tam jsem pokračoval do hor. Tam jsem teda spadl a skončil jsem v nemocnici. Vyskočilo mi rameno, zároveň mi po čase naskočilo zpět, takže jsem si prvně myslel, že moje cesta končí. Netušil jsem, jestli je to větší problém nebo je to rameno jenom „vyhozené“. Když jsem přišel na rentgen, tak už mi rameno naskočilo zpět a vlastně byl problém vyřešen. Shodou okolností, když jsem čekal na rentgen, tak jsem v nemocnici potkal Čechy, kteří byli na motorkách na výletu v Albánii. Pán měl zlomenou klíční kost, tak jsem si říkal, že jsem dopadl ještě dobře. V nemocnici jsem musel komunikovat přes telefon, protože neuměli anglicky. V podstatě všechno potřebné jsem řešil přes překladač, protože lidé tam často neuměli anglicky. Anebo klasicky „rukama, nohama“.

D: Dokážeš si představit, že jsme 30 let zpět a ty nemáš tuhle možnost telefonu?

M: Asi bych to zvládl vyřešit, ale je to takhle pohodlnější. Nejsem si spíš jistý, jestli bych tuhle cestu zvládl bez map. Teď už mám lepší orientační smysl, ale před touto cestou byl můj orientační smysl na bodu mrazu. Můj kamarád si ze mně dělal srandu, že půjdu místo západu směr východ, a až uvidím Velkou čínskou zeď, tak zjistím, že jdu špatně.

D: Napadá mě otázka ohledně Albánie. Země velmi turisticky oblíbená, zároveň má stále nálepku té země s častou

kriminalitou a nechvalnou mafii. Jaký si měl dojem z Albánie ty?

M: Jednou jsem procházel kolem sadové osady a vzal si mě pod křídla jeden starší manželský pár. To bylo velice příjemné a cítil jsem se jako u babičky na prázdninách. Pozvali mě na zahrádku. Dostal jsem štamprlu a pivo, zároveň i večeri s přespáním. A na druhý den mě ještě zabalili jídlo na cestu. To bylo moc milé. Celkově ten Balkán charakterizují milí lidé. Tohle jsem zažil. Většinou, přestože jsme si nerozuměli, tak jsme si rozuměli. Mají dobré srdce, asi jsem na ně nepůsobil úplně špatně, tak mě vždycky vřele přivzali.

D: Máme za sebou třetí zemi, přišla už krizovka?

M: Krizovka úplně ne, ale přišla facka s tím ramenem. Říkal jsem si, že si musím dávat pozor, aby se nestalo něco horšího. Krizovka vlastně přišla hned na začátku, to jsem zapomněl zmínit. Zezačátku mně 6 dní ze 7 v Bulharsku přšelo. To jsem přemýšlel, že to vzdám a už jsem se díval na letenky, jak bych se dostal domů. Naštěstí mě to nezlomilo. Zároveň jsem nebyl zvyklý na tu samotu. Je to holt jiné, než když jste sami, ale ve svém bezpečném prostředí. Myslím si, že ne každý by to zvládl a určitě to byla zkouška.

D: Co tě udržovalo při myšlence, abys to zvládl a pokračoval?

M: Určitě mě kamarádi podrželi a podporovali. Zároveň taky hory. Přišlo krásné počasí a já dostal úplně nový nádech. Samozřejmě i rodina mě podporovala, zároveň by byli nejraději, kdybych se vrátil domů (smích).

D: Takže s navraceným ramenem se posouváme do Černé Hory. Jak si ji vnímal?

M: No.. Černou Horu jsem docela proletěl. Jeden zážitek stojí za vypíchnutí. Občas jsem si musel „vyžebrať“ vodu od místních, když šlo do tuhého. Než jsem se stihl zeptat místních na vodu, tak mě hned pozvali k sobě na zahradu. Tak to nebylo ani tak nucené. Takže jsem si připadal, jako kdyby mě pozval strýc na grilovačku. Řekl jsem jim můj příběh a dostal jsem tam vypráno, což jsem velice ocenil. Což nedokážu ani spočítat, kolik lidí se obětovalo a vypralo mi. Minimálně 10x a zadarmo.

D: Říkáš vyžebbral, ale přijde mi to, že ti lidé byli opravdu upřímně nápomocní a chtěli ti pomoci.

M: Ano. Popisuju asi můj vnitřní pocit, jak jsem to vnímal. Nebylo to jak u nás, že ve městě někdo „žebře“ peníze, a pak si jde koupit do večerky krabičák. Tady to byla fakt voda a oni mě rovnou pozvali k sobě. A tím, že jsem byl na cestě dlouho sám, tak věřím, že i ti největší introverti by takovou nabídku neodmítli, protože ten pocit samoty je fakt silný. S nadsázkou řečeno, samota ze mě udělala extroverta.

D: Co znamená, že si proletěl Černou Horu?

M: Bylo to asi 7 dnů. Bylo hrozné horko – 38 stupňů ve stínu. To je hlavně to, co si odsud pamatuju. Zároveň tam

nebylo moc co k vidění. Taky jsem začal mít problém s batohem, takže jsem to potřeboval urychlit. Hlavní město Podgorica mi tenhle problém nevyřešila, a tak jsem pokračoval do Bosny. Tam jsem byl taky krátce. Tam jsem nemohl najít taky žádný batoh. Věděl jsem, že na východě Chorvatska je město Split, kde je Decathlon, takže cíl byl dostat se „rychle“ do Chorvatska. V Bosně jsem vyzkoušel skopové maso, zapařil jsem tam s místními, a byla to taková tranzitní země.

D: Co tě zaujalo, co se týká jídla či pití v Bosně? Přece jenom, stravoval ses spíš jako místní.

M: Konkrétně v Bosně to byl burek. Vypadá to jako takový slaný koláč, ve kterém je maso, sýr nebo špenát. Jestli někdy pojedete do Bosny, tak to rozhodně ochutnejte. Měli strašně dobrou zeleninu. Oni jedli jednoduše a lehce. Vajíčka, jejich místní pečivo, čerstvá zelenina a balkánský sýr – takže klasika. A „šopák“ je teďka můj oblíbený salát. Co se týká jídla, tak moc neexperimentuju, takže jsem šel většinou na jistotu v podobě čínské polévky a těstovin (smích).

D: Kolik čínských polévek padlo za celou cestu?

M: Co jsem se snažil počítat, tak poslední číslo bylo 102. Pak jsem to radši přestal počítat.

D: Jsme národ pivařů. Jak si vnímal pivo na Balkáně?

M: Mně chutnaly všechny piva, co jsem měl. Byl jsem vděčný konzument. A kdyby šel někdo celý den pěšky v tom horku, tak by mu taky chutnalo každé pivo. Bylo mi úplně jedno, co to bylo za značku. Kdybys mě pozval v Česku na Gambáče desítku, tak tě odmítnu (smích). Ale tam se mi to nikdy nestalo. Vždycky jsem ho s radostí vypil a chutnalo mi. Většinou se mi fakt stalo, že jsem třeba chtěl pozvat lidi na pivo, ale oni mě vždycky pozvali. Takže třeba dva měsíce jsem si pivo sám nekoupil, takže nedokážu ani říct, kolik jsem těch piv vypil.

D: Byl si v Chorvatsku, kde vím, že máš minimálně dva zajímavé příběhy. Jednou si měl problém se zákonem, co bys nám k tomu řekl víc?

M: Nenapadlo mě, když jsem přecházel z Bosny do Chorvatska, že bude problém, přejít ty hranice. Snažil jsem se najít, co nejkratší cestu k přechodu. Vybral jsem si špatnou cestu, vyšplhal jsem se k hlavní silnici. Tam si mě odchytila policistka a řekla mi, že jsem se dostal nelegálně do země, takže budu muset zaplatit pokutu. Nebyla to pěkná vzpomínka aneb vítěz zpátky v EU. Komunikace byla zase horší, takže jsme spolu komunikovali přes překladáč. Řekla mi, že to musím zaplatit. Snažil jsem se zjistit, jestli to má být těch 170 euro, což potvrdila. Nakonec to bylo 250 euro... Takže to nebylo úplně příjemné.

D: Takže si dostal pokutu za to, že si nelegálně vstoupil do Chorvatska, zaplatil si pokutu, a pak se dělo co?

M: Popřála mi šťastnou cestu a pokračoval jsem dál v cestě. Deportace se nekonala (smích).

D: Ty jsi v Chorvatsku potkal někoho z práce. Byla to náhoda?

M: Když jsem byl v Bosně u vodopádu Kravica, což je mimochodem taky hodně pěkné místo. Dával jsem fotku na FB a můj manažer z práce mi dal komentář, že tam byl taky a je to tam moc pěkné. A taky, že je zrovna v Baška Voda a zve mě na oběd. Myslel jsem si, že si dělá srandu. Bylo to asi 85 kilometrů od mého místa, tak mu říkám okey, za 3 dny jsem tam. Byl tam s rodinou, tak jsem si trochu odpočinul na jejich apartmánu, dostal jsem sedmičku vína a mohl jsem pokračovat v cestě dál. Neuvěřitelná náhoda.

V Chorvatsku mě to moc nebavilo. Ve vnitrozemí jsem se dočetl, že je moc hadů. Ty já nemám rád, tak jsem si říkal, že půjdu radši na jistotu. Rychle jsem to proběhl. Každý den jsem šel v průměru 40 kilometrů za den. Takže i když to pobřeží bylo dlouhé, tak jsem to proletěl za nějakých cca 16 dnů.

D: Z Chorvatska ses dostal do Slovinska. Tam si stále letěl?

M: Nene. Tam jsem si to chtěl užít, protože jsem ve Slovinsku už byl a některé místa jsem si tam nestihl projít během klasické dovolené. Takže jednak jsem tam šel z důvodu, že je tam Triglavský park, kde jsou nádherné vodopády. Musel jsem si trochu zajít, šel jsem na sever, kolečko kolem Triglavského parku, a pak zpátky dolů a přes hory do Itálie. Co se týká Slovinska a lidí, tak mi přišlo, že to bylo jedno z nejlepších. Ve Slovinsku je zakázáno stanování všude. Takže na „güglu“ jsem našel tipy, že místní nabízí stanování na jejich zahradách. Tak jsem to taky vyzkoušel a asi 8krát jsem takhle přespál u někoho cizího na zahradě. Jednou dokonce přímo v baráku. Nebylo to, že bych šel dům od domu. Prostě jsem to zkusil, když to nevyšlo, šel jsem třeba dalších 5 kilometrů a znovu to zkusil. A většinou do třetice všeho dobrého to vyšlo. Když jsem jim řekl můj příběh, tak byli ochotní přispět na rodinu, na kterou jsem vybíral.

Ve Slovinsku na mě opravdu udělali dojem lidi, většinou jsem šel vesnicemi, které nebyly turistické a opravdu na mě udělaly dojem. Nechtěl jsem úplně platit za kemp, abych ušetřil peníze na potřebné věci. Měl jsem v překladači nachystanou větu, že cestuju sám, chtěl bych někde složit hlavu ve stanu, na druhý den budu zase pokračovat dál, a to jsem jim vždycky ukázal. Co jsem byl ve Slovinsku, tak jsem nebyl ani jednou na ubytování a vždycky jsem si nabil elektroniku u hostitelů.

D: Jak se ti líbilo ve Švýcarsku?

M: Musel jsem si dávat pozor na stanování, ale užíval jsem si to moc. Je tam moc krásná příroda a všude je voda, která je lidem dostupná. A řekl bych, že snad nejlepší, kterou jsem kdy v životě pil. To jsem si fakt užíval. Byla to asi jediná země, kde jsem pil víc vody než Coca Coly. I tady se mi stalo, že jsem byl pozvaný od jedné paní domů. Byl jsem zde asi 14 dní, takže jsem v té zemi taky něco strávil. Jednou jsem si musel zaplatit hotel, vyšlo to asi na 2 tisíce korun se snídaní, což na Švýcarsko je dob-

rá cena. Rozhodně příroda stojí za to. Celou zemí vedou Alpy, takže ta cesta rychle uteče a je se pořád na co dívat.

D: Jak pokračovala cesta dál?

M: Původně jsem chtěl do Francie, ale měl jsem informace, že Francie je dost drahá. Proto jsem šel ze Švýcarska zpátky do Itálie, kde jsem strávil nějaký čas. Tam jsem si užíval dobrou kávu za 30 korun a trochu jsem si na tom ujížděl. Šel jsem na jih směr Turín. Odsud jsem přecházel Alpy přece jen do Francie. Druhý den ve Francii jsem na deštivé cestě spadl a znovu na to stejné rameno. Takže tohle byla asi ta nejsilnější vzpomínka, protože to bylo to nejhorší, co se mi kdy stalo.

D: Jak si to v dané chvíli vnímal a bral?

M: Nechtěl jsem se s tím smířit, když jsem věděl, že musím skončit. Prvně jsem chtěl pokračovat, ale volal jsem si domů i doktorům a ti mi řekli, že bych to rameno měl mít v ortéze a v klidu 4-6 týdnů. To jsem si uvědomil, že je konec. Zakotvil jsem v Nice, kde jsem se nechal vyšetřit. Chvilku mi trvalo, než jsem se s tím vyrovnal. Vždycky jsem si tam pobřežel každý den u pláže. Po pěti dnech jsem se vrátil domů a začal jsem to rameno nějak léčit.

D: Takže v Nice si to léčil drinkem na pláži?

M: To ne. Spíš jsem to řešil jídlem. Takže jsem tam měl hodně kebabu. Našel jsem tam hodně dobrý podnik, někdy i dvakrát za den. Takže kdo bude v Nice, doporučuju poctivý street food a žádné drahé podniky (smích).

D: Jaké je shrnutí tvé cesty?

M: Já jsem do toho šel bez očekávání. Chtěl jsem to prostě zkusit. Když člověk nic neočekává, nemůže ho nic překvapit.

D: V čem ses změnil během téhle cesty. Čím tě ovlivnila tahle cesta.

M: Možná bych řekl, že jsem víc Yes man. Jsem takový, že nad věcmi tolik nepřemýšlím a nechávám to plynout. Tím, že jsem tvrdohlavý, tak nepřemýšlím nad následky.

D: Co bys vzkázal lidem, kteří by se chtěli vydat na takovou cestu?

M: Na jednu stranu to není jenom tak pěkné, jak je to prezentováno na fotkách. Těžká je určitě samota a kolikrát není, co závidět. Občas jsem třeba 20 hodin nejedl,

chodil v horách, ale nic není zadarmo. Vezme to čas, peníze, ale já jsem chtěl prostě jít za zážitky. Vzkázal bych možná lidem ať si váží toho, co mají. Ti lidé například na Balkáně mají nižší platy, nižší životní úroveň. My máme v Česku všeho dost. Na Balkáně toho mají lidé málo. Přesto jsou tam příjemní a tolik si nestěžují, jako u nás. Občas si lidé stěžují, že zítra musí do práce, ale já říkám, buď rád, že můžeš jít zítra do práce. Taková cesta Vám neskutečně otevře oči. Máme se tady dobře a není důvod si stěžovat.

D: Díky moc za rozhovor, ať se daří a mnoho dalších úspěšných cest.

M: Taky děkuju.

Dominik Hartmann

Předseda Kulturní a školské komise obce Lipov

Pouličák 2025

Rybáři se v červnu těší na první dravce, zahrádkáři na první jahody a my zase na Pouličák!

Než to všechno vypukne, je potřeba si rozlosovat skupinu. To znamená, že jsme se týden před turnajem sešli U Kozla, kde se losování konalo. Abychom trochu ozvláštnili letošní ročník, rozhodli jsme se pro losování

formou závodů kuřátek na startovní dráze, se kterými závodili kapitáni svých družstev.

V příjemné atmosféře jsme se pobavili a naladili na Pouličák, který se už nezapadl do rámce. Speciální poděkování patří kapitánovi Tomášovi za aranžmá a nápad s losováním. Nesmím zapomenout na kapitána

Michala, který se zhostil roli moderátora (bez velkého nátlaku či násilí). Ač se mu do této role moc nechtělo, nápoj dal nápoj a mírné pokývnutí hlavou jsme brali jako souhlas.

Děkujeme Martinovi, za možnost losování v hospodě, stejně tak všem fanouškům, kteří přišli sobotní losování podpořit.

Den D je zde. Mám pocit, že už pomalu vychytáváme mouchy, které nám tam minulé roky létaly. Taký mám dojem, že se mi spí hůř jenom poslední týden před Pouličákem. Letos cítím v kostech, že se skvělý zážitek bude opakovat. Méně se o Pouličáku mluví, což vždy značí jen dvě věci. Buď nikdo nepřijde, anebo je to ticho před bouří. Jsem moc vděčný, že to byla varianta B. Tento rok jsme se domluvili, že celou naši fotbalovou pohádku zdokumentujeme od A po Z, abychom měli na stará kolena všichni, na co vzpomínat.

Tradičně se všechny týmy schází na daných místech srazu. My z Kamence tradičně nestíháme, takže nás předbíhá Nazareth, který má včele s Kostou směr „Objedeme závoru Městečka, o které víme“. Mávají na nás originální nápisy a vlajky. Na jejich vozech nám mává taktéž Ježíš.

Stará Garda Kamence rozhodla o tom, že jsme strach ani peníze nikdy neměli, takže jdeme napříč další závoře. Majkl má působit jako jakási vábníčka, která půjde napřed a podle barvy dýmovnice určí, jestli je to bezpečné, anebo zvolíme plán B. V cílové rovině před odbočkou ke škole nakonec doplňujeme Majkla všichni a za hustým dýmem oranžové barvy se přibližujeme k lidem, kteří tak trochu vypadají jinak, mluví jinak, a především mluví o jakýchsi penězích na kozu či kozy do Afriky. Šamani či šamanky nad námi poskakují a zaříkávají nás, přesto jsou velmi milí a za drobný úplatek jsme puštěni na náměstí padlého Mikoláša. Městečko opět zabodovalo a obhájilo cenu „fanoušci turnaje“.

Barrandov se v letošním roce předvedl v kultovní edici Slunce, Seno... A musím říct, že se opravdu vyznamenal. Velmi originální a vtipný nápad, který letošní průvod opravdu okořnil.

Obyvatelé texaské komunity sladění ve stylové kombinaci KK - košile + klobouk. Vskutku originální vychytávka texaského býka, ve kterém čeká pro jejich obyvatele překvapení (víc prozradit však nemůžu).

Mexičani jako vždy nezklamali, a co se týká Portorika, tak mám dojem, že jejich komunita se každým rokem víc a víc rozrůstá.

Před školou se scházíme tradičně v 7:30 a hornácký Rio de Janeiro karneval může začít. Za tónů „Všichni už jsou v Mexiku“ vyrážíme směr hřiště. Po cestě musí všechny týmy projít celní kontrolou do mexického území. Stejně tak jako to, že se nemění roční období, se nemění fakt, že mexičtí celníci jsou úplatní a za drobné „všimné“ nás pouští do mexického království. Letošní rok nám vyšel rozpočet i na pěkné počasí, a tak si můžeme užívat letošní Pouličák za krásného slunného dne. Roli moderátora si opět zopakoval David Joch, který předal vše důležité, co bylo potřeba sdělit všem zúčastněným. Na závěr patřila minuta ticha všem našim blízkým, kteří nás v poslední době opustili a nemůžou tu být s námi. Poté následovala hromadná fotka, kde mám znovu dojem, že se nás rozrůstá každým rokem víc a víc! A hurá na fotbal. Teda ještě první narazit sudy, a jdeme na to. O slavnostní výkop se postaral pan Rosťa Karásek z Mexica.

Atmosféra celého dne se velmi těžko přenáší do textu. Za mě je to jedním slovem PO-HO-DA. V Lipově se najednou zastavil čas. Pozorujeme úsměvy od ucha k uchu, žádný stres, nikdo pořádně neví, kolik je hodin. Zkrátka si lidé užívají života. V dnešní době tak vzácné, a tak jedinečné. Pro děti i dospělé jsme si na umělé trávě připravili „fotbalovou challenge“. Zde si mohli zúčastnění pod taktovou Vlastika Trýsky a jeho pomocníků vyzkoušet fotbalové dovednosti na celkem 8 stavištích. Pro všechny zúčastněné byly připraveny drobné odměny.

Velké díky patří Petúsovi s Marečkem za vynikající guláš, stejně tak celému oddílu FC Lipov, za celodenní zabezpečení občerstvení. Nesmím zapomenout ani na členy Kulturní komise a přátele, kteří pomáhali v dalších bufetech s nápoji. FC Lipov si připravil pro účastníky párek v rohlíku a krkovičku. Dále byl v nabídce ještě domácí popcorn. Za zmínku stojí velké poděkování kapitánce Petře, která byla opět všude a celé to dokázala zkoordinovat.

Velké terno způsobila jako vždy s malováním na obličej Lucka Nádeníčková. Oproti předchozím ročníkům se nám povedlo v relativně dobrém čase vyhlásit všechny vítěze a už nám zbývalo si pouze užít celý dnešní den až do konce. O večerní zábavu se postaral DJ N_Drew. Bohužel se stává tradicí, že večerní počasí po Pouličáku je opravdu chladné, avšak kdo chtěl, tak si tenhle krásný den užil až do konce.

Závěrečné shrnutí:

Konečné pořadí:

1. Kamenec
2. Městečko
3. Mexico
4. Portoriko
5. Nazareth
6. Texas
7. Barrandov

Nejlepší hráč: Patrik Karásek (Barrandov)

Nejlepší střelec: David Joch (Mexico)

Nejlepší fanoušci: Městečko

Nejlepší brankář: Jan Čerešňák (Městečko)

Tipovačka: Jagoš J., Kožela

Soutěž fanoušků: Portoriko

Charitativní hráč: Marek Joch (Mexico)

Speciální poděkování patří:

Fotbalovému klubu FC Lipov za spolupráci při pořádání akce a jejich vynikající gastro koutek.

Za výborný guláš Marek Jagoš a Petr Jagoš.

Mexicky temperamentnímu moderátorovi Jochymu a Terce.

Za zdravotnickou péči: Martin Kaleta.

Za asistenci v průběhu akce Hasičům Lipov.

Fotografům: Ladislav Mrkva a Daniel Prachař.

Skvělý dronmaister: Milan Březina.

Kamera: Milan Těšinský, Michal Zháňal, Tomáš Kučera.

Rozhodčím: František Žák, Igor Zima.

Malování na obličej: Lucie Nádeníčková.

Za driving day: Hynek Filka.

DJ N_Drew za závěrečnou afterpárty.

Zaměstnancům obce Lipov.

Dětem z družiny v čele s paní učitelkou Terkou.

Společnosti The Candy Plus Sweet Factory, s.r.o. za sponzorský dar.

Členům kulturní komise za náročné přípravné a organizační práce

Všem 7 kapitánům :
 Petra Jagošová (Barandov)
 Lucie Weber (Mexiko)
 Michal Zháňal (Portoriko)
 Tomáš Kučera (Nazareth)
 Jakub Strachota (Texas)
 Roman Nagy (Městečko)
 Dominik Hartmann (Kamenec)
 Fanouškům všech táborů.
 Všem dobrovolníkům.

Z hlediska pořadatelů děkujeme za příjemně strávený čas, kdy se naše vesnice potkala společně a užívala si volný čas. Ač jde o fotbal, je to stále jenom fotbal a jsou zde věci, které jsou hodnotnější a mají mnohem větší přesah. Vážíme si Vaší kreativity, která nezná meze a mohla by se řadit do nehmotného chráněného dědictví UNESCO (můj subjektivní názor, jako celý tenhle článek).

Dále si vážíme Vaší podpory a přízně, která nám dává naději, že se naší obci povedlo obnovit výjimečnou tradici, pro kterou se vyplatí si ráno přivstat! V neposlední řadě všem dobrým lidem, kteří přiložili ruku k dílu a udělali z tohoto fotbalového turnaje krásnou tradici, která se uchovává.

Díky Vám všem, Ať žije Lipov!

Dominik Hartmann

LIPOVSKÝ POULIČÁK 2025

v číslech

25 ZÁPASŮ

92

Je počet celkově padlých gólů.
 Padlo jich o 13 méně než loni
 (105 v roce 2024)

KAMENEC VÍTĚZEM

Ve finále porazil
 Městečko 3:2

13

Je počet branek,
 které nasázel nejlepší střelec
 letošního turnaje, David Joch.
 Na pozici nahradil sám sebe.
 Loni dal však o gól víc.
 (David Joch 14 branek, 2024)

22

Je nejvyšší počet inkasovaných
 branek. Smolíkem letošního
 turnaje se stalo Portoriko.

2. rokem

si Městečko odneslo titul
 Nejlepší Fanoušci

19

Tolik branek zasadil
 Kamenec svým
 protivníkům a stal se tak
 nejgólovějším
 týmem.

ZÁKLADNÍ SKUPINA 2025	Barrandov	Kamenec	Městečko	Mexico	Nazareth	Portoriko	Texas	BODY	SKÓRE	MÍSTO
Barrandov	X	1:1	3:4	1:4	1:1	1:5	1:2	2	8:17	7.
Kamenec	1:1	X	2:0	4:1	1:1	2:0	2:0	14	12:3	1.
Městečko	4:3	0:2	X	2:2	2:0	5:1	2:1	13	15:9	2.
Mexico	4:1	1:4	2:2	X	3:1	0:3	1:1	8	11:12	3.
Nazareth	1:1	1:1	0:2	1:3	X	3:1	2:2	6	8:10	5.
Portoriko	5:1	0:2	1:5	3:0	1:3	X	1:1	7	11:12	4.
Texas	2:1	0:2	1:2	1:1	2:2	1:1	X	6	7:9	6.

LIPOVSKÝ POULIČÁK 2025

Kulturní a školské komise

Zima v pohybu!

Memoriál Vaška Spáčila

Rok 2024 jsme uzavřeli poslední sportovní akcí v tělocvičně ZŠ, ve které se konal Memoriál Vaška Spáčila – smíšených dvojic v badmintonu.

Aby se memoriál vůbec odehrál, zvolili jsme netradiční termín sobotu 21.12. a celkem se jej zúčastnilo 6 dvojic.

Ve velmi přátelské atmosféře jsme

vypotili nejedno deko a zcela po zásluze se z vítězství nakonec radovala sourozenecká dvojice Jagošů.

Děkujeme všem hráčům za účast a zároveň vyzýváme všechny fanoušky či hráče badmintonu, aby se k nám v letošním roce připojili.

Konečné pořadí turnaje smíšených dvojic:

1. Elena Jagošová, Adam Jagoš
2. Jana Asszonyi, Ondřej Asszonyi
3. Marie Kadubcová, Dominik Hartmann
4. Slávka Sládková, Petr Sládek
5. Klára Migotová, Lukáš Červenka
6. Anežka Migotová, Tomáš Joch

Pinec!

Stolní tenis se pro nás stal příjemným zpestřením třetí lednové soboty. Ve druhém ročníku turnaj rozšířili i o přespolní hráče z okolních obcí, čímž se nám nejen podařilo naplnit potřebnou kapacitu, ale zároveň i zvýšit celkovou úroveň soutěže. Za spolupráci s organizací turnaje děkujeme Pavlovi Kománkovi.

V dopoledních hodinách se sešli nejmladší hráči.

Konečné pořadí v dětské kategorii:

3. Tomáš Sládeček
2. Klára Fišerová

1. Pavel Jurena

Po dvanácté hodině se rozběhla v naší místní tělocvičně kategorie dospělých, které se však zúčastnili i mladší hráči a pořádně všechny potrápili.

Konečné pořadí dospělé kategorie:

4. Matyáš Páč
3. Roman Šimlík
2. Milan Fišer
1. Ben Kománek

Uklidme Lipov

V sobotu 29.3. jsme se sešli při dobrovolnické akci Uklidme Česko, která se koná celoplošně po celé republice. Jak už je u nás tradicí, bez deště by to nebylo ono. Moc si vážíme všech srdcařů, kteří dorazili i přesto, že v čase srazu bylo deštivo a počasí nevypadalo vůbec příznivě. Nakonec jsme to všechno zvládli bez komplikací, vyčistili jsme tradiční místa jako jsou břehy Veličky, místa u Golmančáku, koupaliště a střed obce. Akci jsme zakončili U Kozla, kde se každý z účastníků mohl těšit na zasloužený špekáček.

Kunovští komedianti s námi chtěli přiletět na Mars!

V únoru k nám přijel divadelní spolek Kunovští komedianti se sci-fi komedií MARSUS aneb Projekt N.A.D.Ě.Ž.D.A.

V Téhle komedii se čtyřčlenná posádka českých kosmonautů vydává v druhé polovině minulého století na Mars. Ovšem není vše, jak se zdá – diváky čeká

překvapení a posádku mnoho měsíců v těsné raketě a blízkosti. Co udělá s jejich psychikou ponorková nemoc? A co když se někdo další zjeví z ničeho nic na palubě? To vše nám zodpověděla tahle komedie v čele s lipovským ochotníkem Vlastíkem „Bibinem“ Maňákem.

Mladé Hornácko

V půlce dubna proběhla na Sokolovně předpremiéra 53. ročníku Mladé Hornácko. Přehlídku hornáckých talentů sledoval plný sál Sokolovny a my děkujeme všem zúčastněným dětem, vedoucím, rodičům a všem příznivcům, kteří se této krásné regionální akce zúčastnili. Naším lipovským dětem se podařil úspěch v podobě postupu do Krajského kola.

Zde se DFS Lipovjánek představil s pásmem U Čerešňáků na dvory a na poli v Krajské přehlídce dětských folklorních souborů v Moravské Nové Vsi. Děti předvedly krásné vystoupení plné radosti, tance a zpěvu. Zaslouží si proto velký potlesk!

Den matek

I v letošním roce jsme nezapomněli na naše maminky, kterých si velmi vážíme a uspořádali jsme pro ně opět lehce netradiční program.

Nejprve se představily orelské mažoretky ze Strážnice. Po nich následoval v hlavním programu kouzelník a mentalista David Stražil. V průběhu podvečera probíhala degustace vína od Vinařství Staňkovi z Blatnice, a také zdobení taštiček, které si maminky mohly s sebou odnést jako dárek. Páteční podvečer provázela opět krásná a jedinečná atmosféra a pevně věřím, že si maminky užily stejně jako pořadatelé.

Maškarní candrbál

Při plánování programu na příští rok se vždy zamýšlíme nad tím, jak ho co nejzajímavěji obohatit. Přání většiny členů komise bylo vyslyšeno – uděláme Candrbál. Myšlenkou bylo to, že to nemá jasně daná pravidla, nebude to ani ples ani klasická zábava. Zkrátka něco mezi.

Návštěvníci akce si na svých kostýmech dali opravdu záležet. Vybrat jediného vítěze bylo velmi obtížné, protože bylo hned několik horkých favoritů. Musím vyzdvihnout, že všichni přistoupili ke kostýmové výzvě s velkou zodpovědností a nadšením. My jako pořadatelé jsme si připravili společný kostým, ve kterém jsme byli za mouchy a ho... No dyť to uvidíte sami na fotkách. Ještě bych rád zdůraznil, že i když se jedná o maškarní candrbál, jsou vítáni všichni účastníci i bez masek. Vítěze nakonec odborná porota zvolila Tic Tac.

Celý večer provázela jedinečná atmosféra, ke které přispěla oblíbená kapela Lord, a také pionýrský oddíl z Městečka, který to roztančil už od první písničky.

Jedním z hlasitých nadšenců candrbálu byl Martin Kadubec, který už bohužel není s námi, a tak jsme se rozhodli věnovat tuhle akci právě jeho vzpomínce. Candrbál splnil všechna očekávání, ve které jsme doufaly.

Vážíme si moc všech sponzorů, kteří přispěli do tomboly hodnotným darem.

Konkrétně:

Obec Lipov

Pavel Spružina

Jaromír Kostelanský SK Elektro

Šikland

Vista Car Hodonín – Edita Kráčalová

Petr Sládek

Galerie Mlýn Žeraviny

Řeznictví Kružica

Víno z Hornácka

Cyklomat Antonín Kozina

Eliška Kolaciová

Martin Srubjan

Mechin

Děkujeme moc za Vaši energii a podporu, díky které naše úsilí dává smysl.

Lipovská šlapka

Tradiční akce, která je plná zábavy a cyklistiky. Přestože jsme termín trefili do velmi frekventované soboty, zúčastnil se nás důstojný počet, který vyrazil tentokrát netradičně směr na západ od Paříže Hornáčka.

Jelikož se zrovna konal festival v Uherském Brodě, kterého se taky zúčastnil lipovský folklórní soubor s cimbálkou,

dva srdcaři – Marek Potěšil a Adam Jagoš registrovali svůj tým pod názvem ŠCVDB (Šecky cesty vedú do Brodu, pozn. redakce) a vyrazili na vystoupení do Brodu na šlapkách. V průběhu dne účastníci Šlapky museli zvládnout Hornácká kvíz, který obsahoval opravdu zapeklité otázky. Dále taky soutěžní týmové disciplíny, které si pořadatelé pro účastníky připravili.

Velké díky za skvělou atmosféru a budeme rádi, když se k nám v příštím roce připojíte v hojnějším počtu!

Lipovská šlapka 2025

A co nás ještě čeká v letošní roce?

- 26.7. – Červencová noc s kapelou Everest - Sokolovna
 - 17.8. – Odpoledne se seniory – DH Dolinečka, Sokolovna
 - 23.8. – Srandabeachvolejbalový turnaj, Koupaliště
 - 23.8. – Promítání dokumentu Pouličák 2025 – Místo brzy upřesníme
 - 27.9. – Lipovská desítka
 - 17.11. – Sametový výšlap
 - 30.11. – Rozsvěcování vánočního stromu
 - 13. - 14.12. – Adventní víkend na Sokolovně
 - 28.12. Memoriál Vaška Spáčila v badmintonu – tělocvična
- Jménem kulturní komise chci popřát všem občanům krásné letní prázdniny, mnoho slunných dní, pohody a hlavně zdravíčka. Moc si vážíme Vaší přízně a pevně věříme, že s námi zůstanete i v následujících měsících. Pro více informací sledujte naše sociální sítě nebo odebírejte obecní rozhlas.

Dominik Hartmann

Předseda Kulturní a školské komise obce Lipov

Myslivercký spolek „Kamenica“ Lipov Vás zve na

Zářiové

ODPOLEDNE

za každého počasí

13. 9. 2025 od 14.00 - areál Myslivny Lipov

s bohatým programem pro děti i pro dospělé

ochutnávka zvěřinových specialit

Jídla je možno odebrat i s sebou již od 11 hod.

SKÁKACÍ HRAD • SOUTĚŽE

TOMBOLA

26. ČERVENCE
20:00

OBČERŠTVENÍ
ZAJIŠTĚNO

ČERVENCOVÁ NOC

🎵 **KAPELA EVEREST** 🎵
🎵 **PŘEDKAPELA DEFECT** 🎵

SOKOLOVNA LIPOV

! V PŘÍPADĚ NEPŘÍZNIVÉHO POČASÍ SE AKCE KONÁ UVNITŘ !

VSTUPNÉ 150,-

TĚŠÍ SE NA VÁS KULTURNÍ KOMISE OBCE LIPOV A SDH LIPOV

Kulturní a školská komise obce Lipov pořádá

#SRANDABEACHVOLEJBALOVÝ TURNAJ 23.8.2025 3 V 3

Registrace: 8:30 **Začátek: 9:00**
Startovné: 200,- /hráč

KOUPALIŠTĚ LIPOV

Registrace týmu u Adama Falešníka
formou SMS na tel. číslo: 773 873 093 ve tvaru
"název týmu, jméno kapitána týmu"

